

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૮ પૃ.]

[અ'ક ૧૨ મો.

આશ્વિન

ધ. સ. ૧૯૫૨

૨૫ મી સપ્ટેમ્બર

વીર સં. ૨૪૭૮

વિ. સં. ૨૦૦૮

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બહારગામ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૪-૦

પુસ્તક ૬૮ અંક ૧૨ માં }

આશ્વિન

{ વીર સં. ૨૪૭૮
{ વિ. સં. ૨૦૦૮

અનુક્રમણિકા

૧ શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન...	... (મુનિરાજશ્રી સ્વચ્છવિજયજી મહારાજ) ૨૫૧
૨ શ્રી નવપદ-ભક્તિસુધા ...	... (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”) ૨૫૨
૩ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન ...	... (મુનિરાજશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી) ૨૫૩
૪ અનુકંપા ...	... (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”) ૨૫૪
૫ ગૃહલક્ષ્મી-ધર્મશિષ્ટા : ૨ :...	... (શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી) ૨૫૭
૬ પરમાત્મદર્શનની કળા ...	... (શ્રી વસંતલાલ કાંતિલાલ B. A.) ૨૬૧
૭ ઉત્કૃષ્ટતાના ઉદાહરણો ...	... (શ્રી હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડિયા) ૨૬૨
૮ બ્યવહાર કૌશલ્ય (૩૦૮) ...	... (સ્વ. મૌકિક) ૨૬૮
૯ પુસ્તકોની પહેાંચ ...	... ૨૬૯
૧૦ વાર્ષિક અનુક્રમણિકા ...	... ૨૭૧

નવપદના આરાધન માટે

શ્રી સિદ્ધચક્ર સ્વરૂપદર્શન [સચિત્ર]

આ પુસ્તકમાં નવે દિવસની વિધિ, નવે પદ્મ વિસ્તૃત વિવેચન, શ્રી સિદ્ધચક્ર-યત્રોદ્ધાર પૂજાવિધાન વિગેરે ઉપયોગી હકીકતો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે; છતાં મૂલ્ય માત્ર આઠે આના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર નવપદ-આરાધનવિધિ [સચિત્ર]

ખંડ (૧-૨-૩)

નવે પદ્મો સુંદર સ્વરૂપ, નિત્ય ક્રિયાવિધિ, ચોસઠ પ્રકારી પૂજા, નવપદજીની બંને પૂજા, સતરમેદી પૂજા, નવપદજીના સ્તવનો, રત્નત્રિઓ, ચૈત્યવંદનો, થોથો, સિદ્ધચક્રયત્રોદ્ધાર પૂજાવિધાનની સમજ વિગેરે અનેક ઉપયોગી વસ્તુઓનો સંગ્રહ છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા અઢી.

લખો : શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક ૬૮ શ્રુ.
અંક ૧૨ શ્રો

: આસો :

વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

શ્રી ચન્દ્રપ્રભ જિન સ્તવન

(ધન દિન વેળા ધન ધડી તેહ—એ દેશી.)

ચન્દ્રપ્રભ જિન આદર્યો દેવ, સાચો મેં જુગતે જિનવર બેધનેલ;
લઈએ તે વસ્તુ પરખી રે દેવ, અમ કુળ-રીતિ એહ વિલોકીએલ. ૧

સાચે રે નામે વસ્તુ અનેક, હીસે તે જગમાં જીવતી ઘર ઘરેલ;
વિષુ પરખે કિમ લહીએ રે છેક, મૂર્ખની રીતિ સમજી ન આદરેલ. ૨

તાહરા ઘરમાં ભાખ્યું તેં સુત્ત, પરખી પરખીને વસ્તુ આદરેલ;
કષ-છેદ-તાપ પરખણુ રીત, શુદ્ધ વસ્તુએ આતમ ઘર ભરેલ. ૩

વસ્તુશુદ્ધતા પર જસ નેહ, પરખણુ બુદ્ધિ તે તસ ઘર આવતીલ;
પરખણુ બુદ્ધિનો કંતડો જેહ, પરખણુ રીતિ તે તેહશું રસ રમીલ. ૪

થોડી રે ઝાઝી પરખણુ બુદ્ધિ, રાખી તે રહેતી આતમ બળ ધરીલ;
રાખે રે રુચકે એ મનહરણી, ભાણે રે જમીએ જિમ નિત રસવતીલ. ૫

—મુનિરાજશ્રી રુચકેવિજયજી

નવપદ-ભક્તિસુધા

(કવિ—સાહિત્યચંદ્ર આલચંદ હીરાચંદ-માલેગામ)

(શિખરિણી)

નમોઽહંત શ્રી વીર પ્રભુવરતણા પાદકમલે,
સુધારૂપી વાણી ત્રિપદ ફલરૂપે સહુ મળે;
હર્યા જેથી હુઃખો ખહુ મનુજના સંસ્કૃતિતણા,
વર્યા સુકિત નારી કેધક મુનિરાજો જન ઘણા. ૧

દયાના જે સિંધુ નિજ ભવ અનંતા પરિહરી,
થયા આત્મારૂપે પરમપદધામી શુભકરી;
ભલા માર્ગો દાખયા ભવિક જનને જે નિજ કરે,
નમો તે સિદ્ધોને જસ ચરણ-પત્નો ભવ હરે. ૨

ખરા માર્ગો દાખે શુરુપદ ધરે સર્વવિરતિ,
સદા જે શોભાવે ગણધરરસા શાંતિ સુમતિ;
વળી દાખે માર્ગો મુનિજનતણા ધર્મપદને,
નમુ ભાવે એવા શુચિ વિરલ આચાર્યપદને. ૩

ભણાવે જે વિદ્યા ગણધરતણી ભાષિત મુદા,
સદા પાઠો આપે મુનિજનતણે સર્વ સુખદા;
અહો ટાળે પ્રેમે મુનિજનતણા સંશય મુદે,
સદા યોધે ધર્મો નમન મુજ તે પાઠકપદે. ૪

અહો જેના ચિત્તે વિમલતર છે સંયમ રતિ,
ગણે ચિત્તે મોટી ભયવિકલ જે સંસ્કૃતિ-રતિ;
વરે ચિત્તે શાંતિ પ્રમુદિત તપે દ્વાદશ તપો,
નમો ચોર્ગાંદ્રોને મુનિપદ ધરે જે મન જપો. ૫

જિનેંદ્રે ભાખેલા સમુચિત સુધર્મે રતિ રહે,
ગણે ખીન્ન ધર્મો અનુચિત નિજાત્મા પ્રતિ કહે;
ખરી ધારે શ્રદ્ધા શુચિતર ખરા દર્શન ગણે,
નમૂં તેવા પાદે તનમનથકી જે શુરુ ભણે. ૬

[૨૫૨]

卐

ખરા ભેદો દાખે અનુચિત અને જે ઉચિતના,
પ્રકાશે છે ચિત્ત પ્રચુર અજવાળે સુમતિના;
વદે ગ્રાહ્યાગ્રાહ્યોચિત ચરણુના ભેદપદને,
અહો આત્મા નાત્મા પ્રકટિત નમો જ્ઞાનપદને. ૭

ખરા શાસ્ત્રો ભાષ્યા સસુચિત સદાચાર ગુરુએ,
સદા પાળે ભાવે ઉચિત સહુ કાળે સરલ જે;
પ્રભાવે પામ્યા છે મુનિજન ધણા મુક્તિપદને,
નમું ભાવે ભેદું જિનકથિત ચારિત્રપદને. ૮

તપે દોષો બાળે હરખખર વીરોચિત મને,
કરે અંતઃશુદ્ધિ પ્રખર દમતા ઇન્દ્રિયતણે;
સહુ બાળી કર્મો કનક સમ આત્મા શુચિ કરે,
નમો આત્માકૈશ તપ પદતણે જે તમ હરે. ૯

કરો ભક્તિ પ્રેમે નવપદતણી અલ્પમતિથી,
રચ્યા વર્ણો બાલોચિત શુભ ગણી ધર્મરતિથી;
અહો વાત્સલ્યેથી ગુરુજનતણી ચિત્તહરિણી,
થભે બાલેન્દુની સરલ જિનભક્તિ શિખરિણી. ૧૦

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન

(આ તો લાખેણી આંગી કહેવાય—એ દેશી.)

આ તો મૂર્તિ મનોહર દેખાય, શોભે પાર્શ્વજિનજી;
શુદ્ધ પ્રેમથી ભક્તિ વહાય, શોભે પાર્શ્વજિનજી.

આ તો શંખેશ્વર પાર્શ્વ કહાય.....
પ્રભુ પાર્શ્વના દર્શનથી પ્રેમ વધે, મૂર્તિ દેખીને હૃદયમાં ભક્તિ જગે;
જેની ભક્તિથી નિરમલ થવાય..... ૧

એ તો પ્રાચીન તીર્થ શંખેશ્વર ગણાય, દેશ દેશમાં તેની પ્રસિદ્ધિએ થાય;
નેમિ-દર્શનથી આનંદ જવાય..... ૨

શુદ્ધ સમકિતની તુમે ઇચ્છા કરો, આવા દુષ્ટ કર્મેને જીતી લીઓ;
પામો વિદ્યાનો આનંદ અપાર..... ૩

—મુનિરાજશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી

卐 [૨૫૩] 卐

અનુકંપા

(લેખક—સાહિત્યચંદ્ર ખાલચંદ હીરાચંદ, માલેગામ)

અનુકંપા શબ્દમાં બે અવયવો છે. અનુ અને કંપા. અનુસરતું કંપન એટલે એક જગ્યા ઉપર જે કંપન, સ્પંદન અગર આંદોલન થાય છે તેના પરિણામરૂપે બીજી જગે કંપન થાય, તેનો પડઘો પડે તે અનુકંપા. એક જગ્યા ઉપર નાનો કે મોટો ધ્વનિ થાય છે તેનો પ્રતિધ્વનિ બીજી જગ્યા ઉપર થાય છે. આવા આંદોલનોથી આ આપું વિશ્વ પૂર્ણ ભરાઈ ગયેલું છે. બધું જગત આવા સ્પંદનો, આંદોલનો, પ્રતિધ્વનિઓ અને સ્વરો અનંત રૂપમાં નિભ અને એક ક્ષણમાત્રના વિસામા વિના ચાલી રહેલું છે, એનાથી જ ભરેલું છે એમ કહેવામાં જરાયે અતિશયોક્તિ નથી. આપું આકાશ સ્પંદન અને કંપનોનું જ ભરેલું છે. એક જીવ કરુણ કંદન કરે છે ત્યારે અન્ય જીવના શરીરમાં અને મનમાં તેના આંદોલનો થવાથી તેને રૂદન સ્ફુરી આવે છે. એક જીવ આનંદથી નાચે છે ત્યારે બીજો જીવ તેવી જ સંવેદના અનુભવે છે.

એક ઓરડામાં અનેક વીણાઓ એક જ સ્વરમાં બરાબર મેળવી મુકવામાં આવે અને પછી વાદક વચમાં ભેસી વીણા વગાડે ત્યારે વાદ્ય વગાડનાર જે જે સ્વરોના ધ્વનિ ઉપજાવે તેના જ બરાબર ધ્વનિ દરેક વીણા સ્વયં સ્ફૂર્તિથી ઉપજાવે છે. જાણે બધા જ સજીવ ધન સ્વરમેલન કરી સામૂહિક સ્વરાલાપ ઉચરે છે, એ અનુભવસિદ્ધ વસ્તુ છે. કોઇ ઇચ્છે તો એ પ્રયોગ સ્વયં કરીને અનુભવ લઈ શકે છે. એક નિર્જીવ વસ્તુ પણ સહકંપન અનુભવે છે, અનુકંપા દાખવી શકે છે ત્યારે પાંચ મહાભૂતાત્મક પંચેન્દ્રિયધારી માનવ અનુકંપા અનુભવે એ સ્વાભાવિક છે.

જ્યારે વીણાનું સહાનુકંપન વીણા જ ઝીલે છે. અને તે જ ઓરડામાં રહેલ પુરસ્સી અને કળાટ કે એકાદ પાપાણુ એ સ્પંદન ઝીલતા દેખાતાં નથી એનું કારણ શું? એવો પ્રશ્ન કદાચિત્ કોઇ કરે. તેના જવાબમાં કહેવું જોઈએ કે-સ્પંદન કે કંપન ગ્રહણ કરવાની એ વસ્તુઓની શક્તિ તદ્દન ઓછી જ હોય છે. કંપની એ વસ્તુઓ ઉપર અસર થતી જ નથી એમ નથી. એકાદ અકસ્માત્ થાય, તે જોનારા ચાર મનુષ્યો હોય ત્યારે આપણે જોઈએ છીએ કે દરેક મનુષ્ય ઉપર જુદી જુદી અસર થાય છે. એક માણસ તરતજ દોડી જઇ ઘટતી મદદ પહોંચાડે છે. બીજો પોતે ધ્રુજતો રોવા ભેસે છે. અને બીજાઓને મદદ માટે બેલાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે. ત્રીજો ચરેરે ખોટું થયું કરી લાંબેથી ફૂટત તમાસો જ ભુએ છે. જ્યારે ચોથો ત્યાંથી દૂર ખસી જઇ પોતાના બચાવનો માર્ગ શોધે છે. એ ચારે દાખલાઓમાં દરેક ઉપર અનુકંપા કે સહાનુભૂતિની અસર તો થાય છે જ; પણ દરેક માનવનો ક્ષયોપશમનનિત વિકાસ વધારે ઓછો થએલો હોવાને લીધે પરિણામ જુદું જુદું જણાય છે. દરેક પોતાનું સ્થાન ક્યાં છે તે સ્વયં શોધી લેવાનું છે.

અંક ૧૨ મો]

અનુકંપા.

૨૫૫

જે જે જીવોને અનુકંપાના જિંડા સાક્ષાત્કાર થાય છે અને થોડી પશુ વેદના તે અનુભવે છે ત્યારે તેટલા પ્રમાણમાં તે અંધનમાં પોતાને મૂકી દે છે. પોતાની હીલચાલથી ખીજા જીવોને કંપ કે ધુમ્મરી છૂટે છે એવો જેને અનુભવ થાય તે પોતાની હીલચાલો ઉપર કાપ મૂકે છે. અને પોતાનું કાર્ય કરતી વેળા એના પરિણામો ખીજા જીવોને દુઃખદાયક નહીં થાય તેની કાળજી રાખે છે. મતલબ કે એ અમુક જાતના વ્રત-નિયમો અદા કરે છે.

જે ધર્મમાં જૈન ધર્મ જેટલો જીવસૃષ્ટિનો સક્ષમ અને મૂલ્યાંકી વિચાર કરેલો હોતો નથી તેઓ પશુ પોતાની પરોપકારી અર્થાત્ અન્ય જીવોને દુઃખ આપનારી હીલચાલો ઉપર કાપ મૂકે છે જ. અર્થાત્ અનુકંપનનો અનુભવ અને તેના પરિણામો વિષે દરેક ધર્મ પોતાની શક્તિ મુજબ કરે છેજ. જે ધર્મના લોકો જીવહિંસામાં મોટું પાપ માનતાં દેખાતા નથી તેઓ પશુ અમુક દિવસો માટે એવું જીવહિંસાનું કાર્ય કરવાનું દ્વષણીય સમજે છે. એટલે હિંસા એ પુણ્ય અગર ભલું કામ છે એવું કોઈપણ ધર્મશાસ્ત્રો માનતા નથી જ.

મનુષ્ય, તિર્થંચ, પશુ-પક્ષીઓમાં અધા જ જીવો માને છે અને સમવેદના અનુભવે છે. અને તેમના રક્ષણ પાલનનો ઉપદેશ આપે છે. માત્ર અજ્ઞાનજન્ય ઈર્દ્રિય-લોભપ્રતાને લીધે તેમાં તરતમભાવ જોડી દષ્ટિ હિંસા જેવા નીચ કાર્યો આદરે છે. તેમની અનુકંપા રિતમિત કે ધૂડી થઈ ગએલી હોય છે. તેમનામાં અન્ય જીવોના કંપનો કે સ્પર્દનનો સાક્ષાત્કાર થવા છતાં પશુ તેઓ બેદરકારીથી તેઓના હૃદય સુધી તે પહોંચવા દેતા નથી. હિંસક માનવો માટે જેટલું એ સત્ય છે તેટલું જ પોતાને દયાધર્મી અને અહિંસક મનાવનારાઓ માટે પશુ સત્ય નિવડે છે. એકાદ પ્રતિષ્ઠિત અને આચારધર્મી ગૃહસ્થનો જ આપણે દાખલો લઈએ. આપારમાં કે સાંસારિક અનેક જાતની ખટપટમાં પોતાના જ એકાદ અંધુને કાંઈ આપતિ પેદા થઈ હોય તેની અડચણનો અગર અજ્ઞાનનો લાભ લઈ તેના દુઃખનો ખ્યાલ પશુ નહીં કરતા પોતાના જ સ્વાર્થને મુખ્ય કરી તેનો અજુઘટતો લાભ લેવામાં જ્યારે એ પ્રતિષ્ઠિત ગણાતો ગૃહસ્થ તૈયાર થાય છે ત્યારે તેની સહ અનુકંપનની શક્તિ તદ્દન નિર્ધૂંણ જેવી જતી જાય છે એ દેખીતી વાત છે. ત્યારે અનુકંપાની દૃષ્ટિથી તે હિંસકમાં અને આવા ઉજળા જણાતા માનવમાં શે ફેર રહે છે? ભલે એ જીવના શરીરમાંથી પ્રલક્ષ લોહી વહેવાડાવતો ન હોય પશુ તે અનુકંપાહીન તો હોય છે જ. અમે આગળ વધી એટલે સુધી કહીશું કે, હિંસક પોતે અજ્ઞાનજન્ય પ્રકૃતિને લીધે પાપ કરે છે. પશુ એ ધર્મીમાં ખપનારો માણસ પોતે હિંસા અહિંસાનો ભેદ સમજે છે. અને એને લીધે પોતાની જવાબદારીનો તેને ખ્યાલ છે. ત્યારે તેનો દોષ વધારે સ્પષ્ટ છે. એકાદ અઘ બાલક એકાદ ગુનો કરે અને તેવો જ ગુનો પ્રૌઢ અને સમજદાર માણસ કરે ત્યારે આપણે અને ગુનાઓનો સરખો તોલ કરતા નથી. બાળકને ટપકો આપવાને બદલે આપણે વિનોદથી તેના ગુનાનું કૌતુક કરીએ છીએ, પશુ પ્રૌઢને તેના પરિણામોનું કટુ પરિણામ બોગવવા લગાડીએ છીએ. એ જ ન્યાય ઉપર આપણે કહી ગયા તે પ્રતિષ્ઠિત મનુષ્યને લગાડવો જોઈએ. અર્થાત્ જેવું જેવું જ્ઞાન વધે છે તેવી તેની જવાબદારી પશુ વધે છે.

૨૫૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

આસો

અન્યોના જ્ઞાન મુજબ જીવની કલ્પના મર્યાદિત છે. જ્યારે આપણે જૈનેા વનરપતિ તો શું પણ અગ્નિ, વાયુ આદિમાં પણ જીવનું અસ્તિત્વ માનીએ છીએ. સારે આપણી જવાબદારી કેટલી વધી જાય છે એનો વિચાર આપણે કરવો જોઈએ. આપણે વેપાર કરીએ કે કારખાનું ચલાવીએ, નોકરી કરીએ કે કોઇ હોદ્દાદાર થઈ હુકમત ચલાવીએ પણ દરેકમાં નિષ્કપટતા અને સમ્માનને જ ધારણ કરવી જોઈએ. અન્યાયનું કે અન્યને દુઃખ ઉપજાવે એવું કાંઈ આપણાથી થઈ જ ન શકે. આપણી અનુકંપાશીલ વૃત્તિ આપણા જીવનની માર્ગદર્શિકા હોવી જોઈએ. સંકલ્પ પાલન માટે આપણે વજ્રથી પણ કઠણ થઈએ પણ અનુકંપા ઝીલવા માટે આપણે નવનીતની પેટે સૂઢુ હોઈએ. કોઈપણ જીવને આપણાથી ભય હોવો ન જોઈએ. આમ કરતા કેટલીએક વખતે એમાં વિવેકને પણ રચાત હોવું જોઈએ. કોઈ માણસ ઉપર જ્યારે અન્યાયી માણસ સિતમ ગુન્નરતો હોય સારે તેને બચાવતા આપણા હાથે એકાદ અન્યાયીને દુભવવો પણ પડે એનો અપવાદ રહ્યો. હમેશને માટે આપણે અનુકંપાશીલ જ રહેવું જોઈએ. બીજાના દુઃખથી આપણે કંપવું જ જોઈએ.

સંત મહાત્માઓ કે જેમનું મન અત્યંત અનુકંપાશીલ થઈ જાય છે તેઓ ધ્રુવતા ધ્રુવતા બધી આપત્તિઓમાંથી બચતા માટે સર્વસંગપરિત્યાગ કરી વિરક્ત બની જાય છે. અને રાતદિવસ એકાદ જીવને પણ પોતા પાસેથી દુભવવાનો પ્રસંગ ન આવે તે માટે અત્યંત જાગૃત રહે છે. પોતાના જીવનની યોજના અત્યંત નિરપેક્ષ અને આત્માનુવર્તી બનાવી મૂકે છે. એમની દરેક નાની નાની હિલચાલમાં પણ તેઓ અનુકંપા અને શાંતિ અનુભવે છે. ધન્ય છે એવા પરમપુણ્ય પુરુષશ્રેણે ! એમના ચરણમાં અમારા અનંત વંદના હોએ ! એવા સંત મહાત્માઓને લીધે જ આ વિષમ સંસારમાં કંઈક સારભૂત વસ્તુનો સંભવ ઉત્પન્ન થયેલો હોય છે. એવા સંતોના ચરણોમાં વારંવાર નમન કરી વિરમીએ છીએ.

ભગવંત શ્રી ઋષભદેવ તથા શ્રી અજિતનાથના

સંપૂર્ણ ચરિત્રને વાંચવા માટે

તેમજ

તેમાં પ્રસંગોપાત આવતી મનોહર કથાઓ અને

વૈરાગ્યવાહિની અસરકારક ઉપદેશધારાઓ માટે

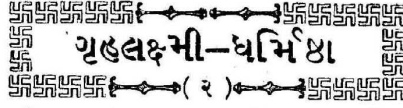
શ્રીત્રિપષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત્ર પર્વ ૧-૨

અવશ્ય વાંચો

પાકું હાલ કલેઝ બાઈડીંગ, ૪૦૦ મોટી સાઈઝના પૃષ્ઠ છતાં

મૂલ્ય રૂપિયા છ

લખો—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર

લેખક:—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી

પરિણામ-ધારાનો પ્રભાવ,

ગુરુદેવ ! મારી પુત્રવધૂએ કહેલી વાત શું સાચી છે ? આ પ્રપંચી દુનિયામાં—અરે ! આ હડહડતા કળિયુગમાં એ જાતનું જીવન જીવવું શું શક્ય છે ? સાચને આંચ ન આવે એ સૂત્ર સાંભળતાં ધણું મીઠું લાગે છે પણ એને અમલમાં ઉતારવા જતાં રાજવી દરિશ્વર અને રાણી તારામતીના જીવનની કરુણ કહાણી સાંભળીએ છીએ ત્યારે હાંબ ગગડી જાય છે. શ્રદ્ધા ડગમગી જાય છે. એવું જોખમ ખોડવા બ્યવહાર ના પાડે છે. મન પોકારી ઉઠે છે. જીવડા ! સંતોનો એ ઉપદેશ તો વીરલા માટે. એ અંગેના ઉદાહરણ કેટલા ? વહેવાર જીવન પર નહતા વણિકાનું એમાં કામ નહીં.

હેલાક શેઠ ! ધર્મરત્ને રંગાયેલી શ્રેષ્ઠસુતા લક્ષ્મીએ કહેલી વાત એ કાષ્ઠ કલ્પિત કહાણી નથી પણ ગાંતી ભગવંતોએ ગાન્યજે જીયેલી—સાહિત્યના પાને અંકાયેલી—વાત છે. ‘અન એવો ઓડકાર’ એ લોકવાયકા તો જાણીએ છીએ ને ? ચાહે તો સતયુગ હો કે કલિયુગ હો. ગમે તે સમય હો. એ કારણે ધર્મ—નીતિના સિદ્ધાંતો ગાંતીઓએ નહીં ક્યાં છે. એમાં કંઈ ફેરફાર થતો નથી. બાકી એ વાત તો સાચી છે કે—‘પાળે તેનો ધર્મ’ ધર્મ—અધર્મ, ખરું—ખોટું, સકૃત—દુષ્કૃત ઇત્યાદિ દંડો અનાદિકાળથી ચાલ્યા આવે છે. જેઓ ક્રમભંગને નષ્ટ કરી આત્મદર્શન કરવા ઇચ્છે છે તેઓ એમાંના આદરણીય ભાગને જીવનમાં વણી લેવા યત્ન કરે છે અને બાકીનાને છોડી દે છે. અનુભવની નિસરણીએ આગળ વધેલા સંતો અશ્વકય વાત ઉપદેશતા જ નથી. બાકી સારી વાતના આચરણમાં સંકટ અને પરીક્ષાની પળો તો આવે જ. કસોટી વિના જેમ સુવર્ણની પરીક્ષા ન થાય તેમ વિપત્તિકાળ વિના જીવનમાં સારી વાત રંગરંગમાં ઉતરી ગઈ છે કે કેમ એના મૂલ્યાંકન પણ ન કરી શકાય.

બ્યવહાર કશાની ના પાડતો નથી જ. નાનળા મનના માનવીઓ જ વહેવારને ઓહારપે આગળ ધરે છે. વીંથી ચલાવનાર ડોશીમાની વાત સાંભળી છે કે નહીં ? જમનારને ખોટું લાગશે અગર તો ભાણેથી એ ઉઠી જશે એવી જરાપણ ચિંતા સેવ્યા વગર એ માણે એ વેપારીઓને સત્ય સંભળાવી દીધેલું.

ગુરુમહારાજ, કૃપા કરી આ સેવકને એ કથા સંભળાવો. મારી પુત્રવધૂએ આંખ ન ઉઘાડી હોત તો, મારું તો જીવંતર ખરાય થઈ જાત માયાના સફેદ પળીઆ થયા ત્યાં સુધી મેં ‘લીધું’ છે વધારે અને દીધું છે ઓછું !’ વિશ્વાસુને છેતરવામાં કયાશ નથી રાખી. બાપજી. હા, ધન એકઠું કરી, એ પાપ ધોવા સાર એ લક્ષ્મીમાંથી થોડો અંશ પૂર્ણ—આંગી કે પ્રભાવનારૂપે વાપર્યો છે ખરો.

હેલાક શેઠ ! પાપ ધોવાની તમારી એ રીત ખરી નથી, કેમકે—ગાંતીપુરુષોએ તો ડિડિમનાદે કહ્યું છે કે—પૂજાદિ સત્કાર્યોમાં જે ધન ખરચવાનું હોય તે ન્યાયમાર્ગે મેળવેલું

હોતું ધટે. માર્ગનુસારીપણના વર્ણનમાં પ્રથમ ગુણ 'ન્યાયસંપત્તિભવઃ' બતાવ્યો છે. શ્રાવક ધર્મની એ પ્રથમ મર્યાદા છે એ પછી જ શ્રાવકના છ દિનકૃત (દેવપૂજા-ગુરુવંદન-સ્વાધ્યાય-સંયમ-તપ અને દાન)માં આગળ વધાય, અને ધર્મની સમગ્ર શ્રાવક થાય ત્યારે બાર વ્રત પણ ગ્રહણ કરી શકાય. કર્મબંધનો આધાર આત્માના પરિણામો-ભાવો પર છે અને એમાં અન્યાય માગે મેળવેલું ધન ઠીક ઠીક ભાગ લાગવે છે.

એક વેપારી મથક તરીકે લેખાતા મોટા શહેરની ભાગોળે ડોશીમાની બજારીની 'વીશી' હતી. વીશીમાં થતી રસોઇ, વપરાતા પદાર્થોની શુદ્ધતા, પીરસવાની ચોકખાઇ અને વિશાળ જગ્યા તેમજ આસપાસના સુંદર વાતાવરણથી આકર્ષાઇ બહારગામથી ખરીદી અથવા આવતા મુસાફરો આ વીશીમાં જ ઉતારો કરતા. અનુભવની વેદી પર ઘડાયેલ વૃદ્ધ માણસ પણ મહેમાનોની ઉચિત સગવડ સાચવતા. આવનારના ચહેરા પરથી એના અંતરમાં રમતા ભાવ પારખી લેતા. એક વાર વહેલી સવારે એ વેપારી મિત્રોએ આવી વીશીમાં ઉતારો કર્યો. એમાં એક ઘીનો વેપારી હતો અને બીજો ચામડાનો ધંધો કરતો. જમીને તેઓ શહેરમાં ખરીદી માટે જવાના હતા અને પાંચ દશ દિન આસપાસના નાના સર્ગિ-વેશીમાં ફરવાના હતા. તેઓને જલ્દી જમણુ પતાવી નીકળવું હતું. ડોશીમાએ ઘીના વેપારીને નજીક બેસાડી ભોજન પીરસવાની શરૂઆત કરી અને ચામડાની ખરીદી અથવા જનારને જરા દૂર બેસાડી પછી યાળી પીરસી. ઉભય જમીને વિદાય થયા. લગભગ ખરીદીના કામમાં પખવાડીયું ગાળી પાછા ફર્યા. સાંજના ભોજન ટાળે ડોશીમાએ બંનેના ભાણા પૂરવત માંડી દીધા, પણ ચામડાના વેપારીને નજીકમાં બેસાડ્યો અને ઘીનાળાને આધો ઠેલ્યો. આમ થતાં સહજ એને કોતુક થયું. એ બોલી ઉઠ્યો. માણ! આવા ફેરફારનું કારણ શું? ઘીનો વેપાર હવે કે ચામડાનો? તમારી સાડી યુદ્ધિ નાહી તો નથી ને? હું તો ઘીનો વેપારી.

ભાઇ, બલે તું ઘીનો ફર્યો પણ આજે તારું સ્થાન મેં ફેરવ્યું છે એ જ છે, કેમકે તારા અધ્યવસાય બદલાયા છે. 'ઘી' ખરીદવા જતાં તારી ભાવના હતી કે વરસાદ ઠીક થયો છે અને થોડો વધુ થાય. પશુઓ માટે ઘાસચારાનું સુખ થાય; અને સરવાળે ઘી, દૂધ સરતા મળે. હવે 'ઘી' ખરીદવા પછી એમાં પલ્ટો આવ્યો. 'ઘી'ના વેપારમાં કમાણી કરવા એ મોંઘું થાય એવી ધમ્મજા તારા હૃદયમાં રમતી થઇ, અને એ કારણે ન કરવાના વિચારો તહે સ્તર્થવશ થઇ કરવા પણ માંડ્યા. એ વાત મારા નેત્રોથી અગોચર ન રહી શકી, એટલે જ સ્થાન-ફેરફાર આવશ્યક ગન્યો. ભાઇ, તારાથી ઉલ્ટી વિચારણા ચામડાના વેપારીની પણ એના ચહેરા પરથી પારખી હતી. જતાં એના અધ્યવસાય મલિન હતા. વધારે પશુઓ મરે તો જ ચામડા સરતા મળે અને એ ત્યારે જ શક્ય અને કે દુબકાળ જવી સ્થિતિ પ્રવર્તતી હોય. પણ હવે તેણે જરૂરી ખરીદી કરી લીધી છે. નફો મેળવવા સારુ ચામડા મોંઘા થાય એવી એની પણ ધમ્મજા વર્તે છે. સારો વર્ષાદ થયો હોય, ઘાસ-ચારાનું સુખ હોય તો ઢોરનું મરણ પ્રમાણ કુદરતી આશુ થાય. એમ થતાં ચામડાની

અછત રહે, અને એના માલના વધારે દામ ઉપજે. ‘જ્ઞાની પુરુષોએ પરિણામ કર્મબંધ કહ્યો છે’ તે ખોટું નથી જ. દુઃકમાં જણાવું તો એ આજે સુકાળ ધમ્મ છે અને બાઈ, તું દુર્લભ વાંછે છે. થવું કુદરતને આધીન હોવા છતાં વ્યક્તિના વિચારમાં સ્વચ્છતા કે મલિનતા સ્વાર્થ વશ રમતી હોવાથી શુભ-અશુભ કર્મબંધ થાય છે. એટલા સારુ તો નીતિવેત્તાઓ કહે છે કે-‘મન एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोः’

હેલાક શેઠ, ડોશીમાની વાત કદાચ તમે ન જાણતા હો પણ શું રાજર્ષિ પ્રસન્નચંદના કથાનકથી અજાણ છો? રાજગૃહની કંદરામાં એ ધ્યાનરથ મહાત્માએ કેવલ મનમાં પરિવર્તન પામતા પરિણામોના કારણે સાતમી નકં સુધી જવાની તૈયારી નહોતી કરી? બુદ્ધ પ્રભુ શ્રી મહાવીર દેવે ભૂપાલ શ્રેણિકના પ્રશ્ન ટાણે નકંમાં જવાનો જવાબ આપેલો. એટલા રાજર્ષિના નરસીખ પાંચરા કે હાથ મસ્તક પર ગયો અને મૂંડિત શીરે વિચારધારા બદલાવી દીધી. પછી તો અનિત્યાદિ ભાવનાની શક્તિ પૂર્ણ જોડેથી ખીલી નીકળી. જોત જોતામાં એણે (ભાવનાએ) સ્વર્ગના દરવાજા ખખડાવ્યા. પણ ઋષિજીને ઓછા જ અપેસરાના વૈભવ-વિલાસ જોઈતા હતા. એ તો ‘एकौऽहम् नृत्थि मे कोई’ ના અદ્ભુત મંત્રની એકધારી રટણમાં લીન બન્યા અને આખરે શિવસુંદરીના અદ્વિતીય પ્રાસાદના કમાડ ઉઘડાવ્યા સારે જ ઝંખ્યા.

શેઠજી, દુકુલિના નાદ સુણી, ભગવંત શ્રી મહાવીરદેવને મહારાજ બિખિસારે (શ્રેણિકે) પ્રશ્ન કર્યો. જવાબમાં પ્રભુએ કહ્યું-‘ધડી પહેલાના નકંગામીને કેવલજ્ઞાન થયું.’ એ બધી કરામત ‘મન માંકડાની!’ એના પર કાખૂ ધરાવી, શુદ્ધ વિચારશ્રેણીમાં વાળવામાં આવે તો ‘ભાવના ભવનાશિની’ તો સાક્ષાત્કાર દૂર નથી જ.

આચાર્યદેવ! મેં ધન કમાવાના એક માત્ર વ્યવસાય સિવાય, ધર્મનું સ્વરૂપ જાણવા-વિચારવાની કંઈ જ તમના રાખી નથી. કમાવું-ખાવું અને લોકમાં સારા કહેવરાવવા સિવાય હું બીજું કંઈ જ સમજ્યો નથી. મેં જરૂર પૂજા-પ્રભાવના-આંગી-ઉત્સવ કે પ્રતિક્રમણ-પાસદ તિથિ આશ્રયી કર્યા છે પણ આપશ્રીની વાત પરથી લાગે છે કે-એમાં સાચી સમજનો અભાવ હતો. લોકરંજનની વૃત્તિ મોખરે હતી. વહેવારમાં રહ્યા તે કરવું પડે એવો ખ્યાલ મુખ્ય હતો. હૃદયમાં એ દ્વારા લોક સારો કહે અને જનતામાં ‘વાહવાહ’ બોલાય એ ઇચ્છા અંતરના ઊંડાણમાં જરૂર રમતી હતી. સંધના ચાર બાઈ પૂછતા આવે, કંઈ ટીપ-ટપારો લાવે તો હું એમાં ભરવામાં ના નહોતો પાડતો પણ આપે કહ્યો તેવો શુદ્ધભાવ ભાગ્યે જ જન્મતો. ના પાડવાથી સમાજમાં ખોટું દેખાશે એ વૃત્તિ જોર કરતી અને પાછી ખેંચતાણ કરાવી એમાં આંક માંડતો.

બાઈ, આજે તહાર અંતર નિર્મળ થયું છે એટલે તું આટલી પણ કપુલાત કરે છે. બાઈ બધાં લગી માનદશા બગી નથી હોતી ત્યાં લગી જે જે કરણી કરવામાં આવે છે એની પાછળ જનસમૂહના મોટા ભાગની માન્યતા તે જ જણાવી તેવી જ હોય છે. ‘કિયા

૨૬૦

શ્રી જ્ઞાનધર્મ પ્રકાશ.

[આસો]

વિના સિદ્ધિ નથી, પણ એ ક્રિયા જ્ઞાનપૂર્વકની હોય તો જ. ' જ્ઞાનક્રિયા-મ્યામ્ મોક્ષઃ ' અથવા તો ' પહેલું જ્ઞાન ને પછી ક્રિયા ' અથવા તો ' પદમમ નાળું તઓ દયા ' એ નાના દેખાતાં સૂત્રો ટંકશાળી છે. એના રહસ્યમાં ઊંડા ઉતરીએ તો બાણે સાગરનો સમાવેશ ગાગરમાં કર્યો છે એમ લાગે. એ સારું અહર્નિશ સ્વાધ્યાય કરવાનું શ્રાવકનું કર્તવ્ય બતાવ્યું છે. એ વેળા જ્ઞાન મેળવતા ખાસ લક્ષ્ય રાખવું ઘટે. જ્ઞાનપૂર્વકની કરણીનું પ્રમાણ્ય એાહુ' ભલે હોય, પણ ફળમાં એ વધી જાય છે.

મહારાજ સાહેબ, આજથી હું નિયમ ગ્રહણ કરું છું કે મ્હારે હવે વેપારમાં પ્રમાણિકતા રાખવી. વ્યાજખી ભાવથી લેવું અને વ્યાજખી ભાવથી દેવું. ધરાકને ઉતરવા નહીં. વધારામાં રોજ કંઈ ને કંઈ નવું જ્ઞાન સંપાદન કરતા રહેવું. નિયમ ગ્રહણ કરી શેઠ ઘેર આવ્યા. ઘરમાં પ્રવેશ કરતાં જ ' હલિ શેઠાણી ' બોલી ઉઠ્યા—

આજે કેમ આટલી બધી વાર ગુરુમહારાજ પાસે થઈ ? પર્વદિન હોય અને કહીએ તો તમે તો દુકાન છોડો નહીં. માંડ વ્યાખ્યાન સંભળો. સર્વમંગલ થતાં જ છેડો ખંખેરી ઉપાશ્રયના દાર તરફ દોડો. ગુરુમહારાજની વૈવાવચ્ચ સારું પણ થોભો નહીં. ત્યાં આજે આ ચમત્કાર કયાંથી થયો ?

એ બધો આપણી પુત્રવધુ ધર્મિજાનો પ્રભાવ. એની બુદ્ધિમતાએ તો મારી દુર્ગતિ અટકાવી. રોજના આ અન્યાયજન્ય વેપારથી મારી કેવી દુર્દશા સર્જાત ?

પુત્ર ભાલક તો મને ધણી વાર કહેતો કે ધરાકને ઠગવા એ સારું નથી. ભલે આજે એથી થોડો નફો વધુ દેખાય, પણ આખરે તો ' દૂધના દૂધમાં અને પાણીના પાણીમાં ' જેવું જ. તમારી ગેરહાજરીમાં વહુની શિખામણથી એણે કાઠને પણ ઠગ્યા નથી. એ દારા એકત્ર કરેલ રકમ પણ બુદી રાખી છે. ધર્મિજાનું કહેવું છે કે—એ રકમથી ખરીદેલી ચીજ લાંબો સમય બોગવી શકાય છે. કદાચ એ ગુમાઇ જાય તો પાછી અચકાઇને આપણા હાથમાં જ આવે છે.

આ વળી એક નવી વાત !

મને તો મારી એ શાણી વહુની વાત ખરી લાગે છે. તમને શંકા હોય તો અખતરે અજમાવી બુઝો.

ઠીક છે. જોઈશું. મોડું થયું છે એટલે હાલ તો ભાણા પર જવા દે. (ચાલુ)

પરમાત્મદર્શનની કળા

લેખક—શ્રી વસંતલાલ કાંતિલાલ B. A.

‘દીઠો સુવિધિ જિજ્ઞૃષ્ણ સમાધિરસભર્યો હો લોલ’ એ દેવચંદ્રજી મહારાજનું રતન ગાથા પછી નીચેના વિચારો આવ્યા.

આપણે સોને આંખ છે પણ જોતાં નથી આવડતું. જોતું એ એક કળા છે. જોતું એટલે માત્ર વસ્તુની બાહ્યઆકૃતિને આંખોથી જીલવી એટલું પૂરતું નથી. વસ્તુના મૂળ સ્વરૂપનું ગૂઢ દર્શન કરવું એ જોવાની કળા છે. અંગ્રેજી સાહિત્યમાં શેરલોક હોમ્સની ડિટેક્ટીવ કથાઓએ આખા વિશ્વને જીતી લીધી છે. તે વાંચતાં આપણને લાગે કે ડિટેક્ટીવ શેરલોક હોમ્સને જોવાની કળા આવડતી હતી. ભીંત પરના એકાદ ડાઘ પરથી કે સિગરેટની થોડીક રાખ પરથી તે અંધારાના ભેદી બનાવે ક્ષણમાત્રમાં ઉકેલી શકતો. વસ્તુના ઊંડાણમાં આ રીતે જોતું તે છે જોવાની કળા. કવિ ને કળાકારોમાં પણ જોવાની આ કળા હતી. પર્વતો ને વાદળોની નિરંકુશ રમત કે નદી ને જલેાનું સમૂદ્રગીત—આ બધામાં તેઓ જોતું કાંઈક જોઈ શકે છે જે આપણે જોઈ શકતા નથી. આપણને એ બધું નિશ્ચેત પૃથ્વીના જડ ટુકડાંરૂપે જ લાગે. કવિ તેમાં સૃષ્ટિની શોભા ને સમૃદ્ધિ જોવે છે—તેમાં ઇશ્વરનું અંશધર્મ જોવે છે. આ રીતે એક અર્થશાસ્ત્રી એકાદ ચલણી સિક્કામાં રાષ્ટ્રની સંપત્તિ ધડનાર તત્ત્વ જોવે ને એકાદ ગ્રેમીજન પોતાની ગ્રેયસીની સ્નેહમુદ્રામાં ખૂબ જીકું જોવાથી સુવર્ણનો અલંકાર નહિ પણ જીવનું હૃદય જોવે. વસ્તુદર્શનના આમ બે વિભાગ પડે છે. એક છે વસ્તુનું આકૃતિદર્શન. બીજું છે વસ્તુનું ગુણદર્શન.

પરમાત્મદર્શનમાં પણ ઉપરના બે ભેદ લાગુ પડે છે. આપણે સૌ મંદિરમાં જઈએ છીએ ત્યારે મંદિરના થાંભલા, તેની છત ને તેની દિવાલો જોઈએ છીએ. મૂર્તિના પદ્મર ને તેના ઘાટ જોઈએ છીએ. પણ જેઓમાં જોવાની કળા છે તેઓ તો એ પ્રતિમાના અતલ રહસ્યને સ્પર્શે છે. એ મૂર્તિના અમૂર્ત સૌંદર્યને આત્મસાત્ કરે છે. તેમની બુદ્ધિમાં પરમાત્મસ્વરૂપનું સ્પષ્ટીકરણ થાય છે. તેમના હૃદયમાં પરમાત્મસ્વરૂપનું પ્રકટીકરણ થાય છે. એવી જોવાની કળામાં કુશળ પરમાત્મસ્વરૂપમાં—એક દેવની મૂર્તિમાં થું થું જોવે છે? પરમાત્મા એટલે આત્માની પૂર્ણતા વર્ણવતાં શ્રી યશોવિજયજી જ્ઞાનસારમાં કહે છે કે—આત્માની પૂર્ણતા એ કાંઈ લગ્નપ્રસંગે ઉછીના માગી લાવેલ ઘરેણું જેવી નથી. એ તો ઉત્તમ રતનની કાંતિ જેવી છે. જેને જોતાં આવડે છે તે મંદિરની મૂર્તિમાં આત્માની પૂર્ણતાનું સચિત્ર આલેખન જોવે છે.

આત્માની આ પૂર્ણતામાં બે પ્રધાન તત્ત્વ છે: એક છે સમાધિ, બીજું પ્રભુતા. સમાધિ એટલે નિજત્વનો ઉપભોગ, સ્વત્વનો ઉત્સવ, આત્મસૂર્યની તેજપ્રભામાં મુક્ત વ્યવહાર, પ્રભુતા એટલે વિષયાસક્તિને કષાયાવેશમાંથી સ્વતંત્રતા મળી તેનું ગૌરવ. પ્રભુદર્શનની કળામાં કુશળ આ બધું જોઈ શકે છે અને પ્રભુદર્શનની કળા કેવળ મંદિરમાં જવાથી નથી આવડતી પણ મંદિરના પ્રભુને મળવાથી આવે છે. મૂર્તિને આંખથી જોવાથી નથી આવડતી પણ હૃદયદગથી જોવાથી આવડે છે. આથી જ ચિદાનંદજી મહારાજ ગાય છે:

“ચિદાનંદ ચેતનમય મૂર્તિ દેખ હૃદયદગ જોડી”

➡ (૨૬૨) ➡

ઉત્કૃષ્ટતાનાં ઉદાહરણો

(લેન્ડ-પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા M. A.)

‘ઉત્કૃષ્ટતા’ એટલે શ્રેષ્ઠતા, ઉત્તમતા, સર્વોપરિતા આમ આ શબ્દનો અર્થ છે, તે પછી એનાં ઉદાહરણો કેમ હોય ? ઉત્કૃષ્ટતાના તે વર્ણી પ્રકાર શા ? ઉત્કૃષ્ટતાનું ઉદાહરણ તો એક જ હોય ને ? આમ પ્રશ્ન કરનાર ‘ઉત્કૃષ્ટતાનાં ઉદાહરણો’ એ વાતને ‘વદતો વ્યાધાત’ ગણે, પરંતુ આ તો ઉપલક્ષ્ય દષ્ટિએ કરતો વિચાર છે. જોડા બેતરીને વિચાર કરતાં સહજ જણાયે કે ઉત્કૃષ્ટતાનો અનેક ક્ષેત્ર સાથે સંબંધ છે. વિષયોની વિવિધતા એ ઉત્કૃષ્ટતાના પ્રકારોનું મૂળ છે. આના સ્પષ્ટીકરણથી હું થોડાક દાખલા આપું છું.

બાયામનો વિચાર કરીશું તો માલમ પડશે કે કોઇ કુરતી કરવામાં સૌથી કુશળ છે તો કોઈ મલખમના ખેત ખેલવામાં. કોઈ લાઠી ફેરવવામાં બીજા બધાને ટપી જાય છે તો કોઈ લક્ષ્ય વીંધવામાં. કોઈ કૂંદવામાં જીયાર્ધની અપેક્ષાએ અગ્રમણ છે તો કોઈક લંબાણની અપેક્ષાએ. કોઈ દોડવામાં તો કોઈ તરવામાં શ્રેષ્ઠ છે.

કળાનાં ક્ષેત્રો પરત્વે નજર દોડાવતાં જણાયે કે કોઈ વાદનકળામાં વિશારદ છે તો કોઈ ગાયન કળામાં કે નૃત્યકળામાં. કોઈ ઉત્તમ ચિત્રકાર છે તો કોઈ અનન્ય શિલ્પી છે. કોઈ અનોક કથાકાર છે તો કોઈ સર્વોપરી વક્તા છે. કોઈ નારદ વિદ્યામાં નિપુણ છે તો કોઈ વાદવિવાદમાં ચડિયાતો છે. કોઈ પ્રથમ પદ્ધતિનો વિચારક છે તો કોઈ અદ્વિતીય કવિ છે કે નિબંધકાર છે. કોઈ સર્વોત્તમ સંશોધક છે તો કોઈ ઉચ્ચ કક્ષાનો વિવેચક છે. કોઈએ મૌલિકતાનું ક્ષેત્ર શ્રેષ્ઠ રીતે સર કર્યું છે તો કોઈએ અનુવાદનું. કોઈ નાટક રચવામાં પ્રવીણ છે તો કોઈ એ લજવવામાં. કોઈ આત્મકથાના આલેખનમાં પારંગત છે તો કોઈ અન્યનાં જીવનચરિત્રો રજૂ કરવામાં. કોઈએ ટૂંકી વાર્તાના આયોજનમાં સિદ્ધિ મેળવી છે તો કોઈએ નવલિકા કે સામાજિક કિંવા ઐતિહાસિક નવલકથામાં. કોઈ ઉત્તમ વૈયાકરણી છે તો કોઈ ધુરંધર છંદઃશાસ્ત્રી કે અનન્ય અલંકારશાસ્ત્રી છે. કોઈ ન્યાયનો અપૂર્વ જ્ઞાતા છે તો કોઈ ગણિતનો કે વિજ્ઞાનનો. કોઈ શબ્દ-કોશનો શ્રેષ્ઠ સંયોજક છે તો કોઈક વિશ્વકોશનો.

આમ વાસ્તવિકતા વિષયોનું વૈવિધ્ય પણ આપણને ઉત્કૃષ્ટતાના પ્રકારો હોવાની પ્રતીતિ કરાવે છે. સ્મરણશક્તિમાં પણ તરતમતા છે. કોઈ શતાવધાની છે તો કોઈ સહસ્રાવધાની હશે. આ દષ્ટિએ પણ ઉત્કૃષ્ટતાના પ્રકાર સંભવે છે.

યુગપ્રધાન-ઢ્યેન સમાજ અને સાહિત્યમાં ઉત્કૃષ્ટતા માટે મુખ્યત્વે એ શબ્દોનો વ્યવહાર જોવાય છે: (૧) યુગપ્રધાન અને (૨) પ્રભાવક. ‘યુગપ્રધાન’ એ એક જાતની પદ્ધતિ છે. જે મુનિવશ યુગ-શ્રેષ્ઠ હોય, અતિશયથી અલંકૃત હોય તે ‘યુગપ્રધાન’ કહેવાય.

૧. શ્રી મુનિસુન્દરસુરિ સહસ્રાવધાની હતા.

જેમ રચનાઓ, ઘટનાઓ શકવર્તી હોય છે તેમ પોતાના જમાનામાં જે વિદ્વાતા, વ્યવસ્થા, સંચાલન ઇત્યાદિ બાબતોમાં અન્ય જનોની અપેક્ષાએ આગળ તરી આવતા હોય તેમને આ 'પદવી' અપાય છે. આને અનુલક્ષીને જૈન સાહિત્યમાં જાતજાતની રચનાઓ ઉદ્ભવી છે.—ઉદાહરણો 'હું' નીચેનાં નામો રજૂ કરું છું:—

- (૧) જીગપ્પહાણુગંઢિકાજંતુ (યુગપ્રધાનગંઢિકાજંતુ)
- (૨) યુગપ્રધાનચરિત્ર
- (૩) શાહ કલ્યાણે વિ. સં. ૧૬૮૫ માં રચેલી યુગપ્રધાનપટ્ટાવલિ
- (૪) દેવેન્દ્રસૂરિકૃત યુગપ્રધાનયંત્ર^૧
- (૫) „ યુગપ્રધાનયંત્રન્યાસ^૨
- (૬) અગ્રાતકર્તૃક યુગપ્રધાનસ્તોત્ર
- (૭) ધર્મધોષસૂરિકૃત „
- (૮) યુગપ્રધાનસ્વરૂપ.

શ્રી વિનયવિજયગણિએ લોકપ્રકાશ વિ. સં. ૧૭૦૮ માં રચ્યો છે. આ જૈનોનો વિશ્વકોશ (encyclopoedia) ગણાય છે. એના ૩૪ મા સર્ગમાં—'કાલલોક' પ્રકાશના, ૭ મા સર્ગમાં આ 'હું' અવસર્પિણીના ચાલુ પાંચમા આરાને ઉદ્દેશીને ત્રેવીસ ઉદ્યોની નોંધ છે. વિશેષમાં પ્રત્યેક ઉદ્યોમાં ફેટલા ફેટલા 'યુગપ્રધાન' સૂરિ થયા તે અહીં દર્શાવાયું છે. સાથે સાથે ત્રેવીસ ઉદ્યો પૈકી પ્રત્યેક ઉદ્યોના પ્રારંભમાં થયેલા એકેક યુગપ્રધાનનું અને પ્રત્યેકના અંતમાંના એકેક યુગપ્રધાનનું નામ રજૂ કરાયેલ છે. સારનાદ પ્રથમ ઉદ્યોના વીસે 'યુગપ્રધાન' સૂરિનાં નામ છે. એના પછી બીજા ઉદ્યોના ૨૩ નાં નામ છે. આમ બધા મળીને ૮૯ નામો અપાયાં છે. સારપછી ત્રેવીસ ઉદ્યોના યુગપ્રધાનોની સંખ્યા તરીકે ૨૦૦૪ ની અને 'યુગપ્રધાન' જેવા સૂરિઓની સંખ્યા અગિયાર લાખ ને સોળ હજારનો દર્શાવાય છે. 'સ્વાચાર' સૂરિની સંખ્યા પંચાવન કરોડ, પંચાવન લાખ, પાંચ હજાર ને પાંચસોના બતાવાય છે, જ્યારે શુણ્વડે મધ્યમ એવા સૂરિઓની સંખ્યા તેત્રોસ લાખ, ચાર હજાર, ચારસો ને એકાણું (૩૩૦૪૪૯૧) ની અપામ છે. આ પ્રમાણે નિર્દેશ કરી મહાન આશયવાળા પૂર્વાચાર્યો તરીકે જગન્નયન્દ્ર, બાપભદ્રિ, અભયદેવ, હેમચંદ્ર અને મલયગિરિનાં નામ દર્શાવાયાં છે.^૩

પ્રભાવકે—જૈન શાસનની શોભાને—એની પ્રતિષ્ઠાને વધારે તે 'પ્રભાવક' (પા. પલાવગ) કહેવાય છે. હુરિભદ્રસૂરિની રચેલી મનાતી અને સમ્યક્ત્વસંપતિ તરીકે એળખાવાતી દંસણસત્તરિની ૩૧ મી ગાથામાં કહ્યું છે કે જે વ્યક્તિ સમ્યગ્દર્શનથી યુક્ત

૧-૨. આ બે લિખ્ત લિખ્ત રચના છે કે કેમ ? ૩. આ અધિકાર લોકપ્રકાશ—(સ. ૩૪, શ્લો. ૧૦૦-૧૨૯)માં છે તે "શ્રીયુગપ્રધાના:" એ શીર્ષકપૂર્વક પટ્ટાવલીસમુચ્ચય—(બા. ૧) માં ઉદ્દ્યુત કરાયો છે.

હોય તે છતે સામર્થ્યે 'પ્રભાવક' અને છે અને સૂત્રમાં એ વિશિષ્ટ વ્યક્તિના આઠ પ્રકારે નિર્દેશાયા છે, એને ષષ્ટી ગાથા નીચે મુજબ છે:—

“પાવયણી ધમ્મકઢ્ઢી વાદી નેમિત્તિઓ તવસ્સી ય ।

વિજ્ઞા સિદ્ધો ય કવી અદ્વેય પમાવગા મળિયા ॥ ૩૨ ॥”^૧

અર્થાત્ (૧) પ્રાવચનિક, (૨) ધર્મકથિક, (૩) વાદી, (૪) નૈમિત્તિક, (૫) તપસ્વી, (૬) વિદ્યાવાન, (૭) સિદ્ધ અને (૮) કવિ એમ આઠ જ પ્રભાવક છે. આની પછીની ગાથાઓમાં આ આઠનાં લક્ષણો અપાયાં છે:—

(૧) સમયને અનુકૂળ સૂત્રને ધારણ કરનાર અને તીર્થને શુભ માંગે પ્રવર્તાવનાર સુરિ તે 'પ્રાવચનિક' છે.

(૨) જેમણે ભવ્ય જનોને પ્રતિભોધ પમાઓ હોય, જેઓ ધર્મકથા કરતા હોય અને વ્યાખ્યાન માટે જેમની વિશિષ્ટ લબ્ધિ (શક્તિ) હોય તેઓ 'ધર્મકથિક' છે.

(૩) જેઓ પ્રમાણમાં પ્રવીણ હોય અને જેમણે રાજદરબારમાં પણ પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરી હોય તેઓ 'વાદી' છે.

(૪) જેઓ આઠ પ્રકારનાં નિમિત્તના જાણકાર હોય અને જરૂર જણાતાં જેઓ એનો કુશળતાપૂર્વક ઉપયોગ કરે તેઓ 'નૈમિત્તિક' કહેવાય છે.

(૫) જેઓ વિશિષ્ટ તપ દ્વારા જૈન શાસનના ગૌરવને દિપાવે તેઓ 'તપસ્વી' કહેવાય છે.

“પ્રાવચની ધર્મ્મકથો વાદી નૈમિત્તિકસ્તપસ્વી ચ ।

વિજ્ઞા(?)સિદ્ધઃ ક્લ્યાતઃ કવિરપિ ચોદ્ભાવકાસ્ત્વદ્યૌ ॥”

(૬) જેમણે જાપ, હોમ વગેરે યથોચિત પૂર્વ સેવા અને ઉત્તર સેવાવડે સિદ્ધિ મેળવી હોય, જેઓ અનેક વિદ્યા અને મંત્રોના જાણકાર હોય અને જેઓ ઉચિત-અનુચિતનો સાચો વિચાર કરી શક્તા હોય તેઓ 'વિદ્યાવાન' કહેવાય છે.

(૭) સંઘાદિના કાર્યોને સિદ્ધ કરનાર રચુણી અજનો અને યથોગેવડે જેમણે જગતમાં નામના મેળવી હોય તેઓ 'સિદ્ધ' કહેવાય છે.

(૮) જેઓ 'વાસ્તવિક અર્થ'ને રજૂ કરનાર શાસ્ત્રોને રચે છે, અને જેઓ જૈન શાસનના જાણકાર છે તેઓ 'કવિ' છે. આમ ગા. ૩૩-૩૬ માં લક્ષણો દર્શાવાયા બાદ પ્રકારાંતરથી આઠ પ્રભાવકો નિમ્નલિખિત ગાથાદ્વારા સૂચવાયા છે:—

૧. આને મળતું પણ આચારની ચુલ્લિય (પત્ર ૧૭૮)માં નીચે મુજબ અપાયું છે:—

૨. આ સુવર્ણસિદ્ધિ વગેરે ઉત્પન્ન કરે છે.

૩. આની ઉત્પત્તિ ઔષધોએને આભારી છે.

૪. આ સોભાગ્ય અને દૌર્ભાગ્ય કરે છે. એ પગે લેપ (પાદલેપ) હાલાદિ વડે આકાશમાં ઊડવામાં સહાયક અને છે.

અંક ૧૨ મો]

ઉત્કૃષ્ટતાનાં ઉદાહરણો.

[૨૬૫

“અસેસદ્દિ ધમ્મકહિ વાદ આયરિય સવગનેમિત્તી ।

વિજ્ઞારાયાગણસમ્મઓ ય તિત્થં પમાવંતિ ॥ ૩ ॥”

અર્થાત્ (૧) અન્ય જનોના કરતાં ચડિયાતી ઋદ્ધિને ધારણ કરનાર, (૨) ધર્મકથક, (૩) વાદી, (૪) ૧૨૯૬ ગુણોથી અલંકૃત આચાર્ય, (૫) ઉત્કૃષ્ટ તપસ્યા કરનાર, (૬) નૈમિત્તિક, (૭) વિદ્યાવાન્ અને (૮) રાજ્ય વગેરે તરફથી સન્માન પામનાર એમ આઠ પ્રભાવકો બાળ્યવા કે જુઓ તીર્થની પ્રભાવના કરે છે—એનો ઉલ્લેખ કરે છે.

શ્રી સંઘતિલક્ષ્મિએ આ દસગુણસત્તરિ ઉપર તત્ત્વકૌમુદી નામની ટીકા વિ. સં. ૧૪૨૨માં રચી છે. એમાં એમણે પ્રથમ પ્રકારે ગણાવેલા આઠ પ્રભાવકોનાં નામ—નિદેશ-પૂર્વક તેમનાં જીવનચરિત્રો આલેખ્યાં છે. આ નામો નીચે મુજબ છે:—

(૧) વજ્રસ્વામી, (૨) મલ્લવાદી, (૩) ભદ્રાહસ્ત્રામી, (૪) વિષ્ણુકુમાર, (૫) આર્ય અપુટાચાર્ય, (૬) પાદલિપ્તસૂરિ અને (૭) સિદ્ધસેન દિવાકર.

અહીં આઠને બદલે સાત નામ છે તેનું કારણ એ છે કે વજ્રસ્વામીને પ્રાવચનિક તેમજ ધર્મકથિક એમ બે રીતે પ્રભાવક ગણેલા છે.

શ્રી હરિભદ્રસૂરિએ તત્ત્વપ્રકાશક એવા અપરનામે ઓળખાવાતું સંખોદપથરણુ રચ્યું છે, અને એ “જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સલા” (અમદાવાદ) દ્વારા ઇ. સ. ૧૯૧૬ માં છપાયું છે, એમાં આચાર્યના ૩૬ ગુણો ૪૭ રીતે ગણાવાયા છે, તેમાં પત્ર ૨૩ આમાં ૩૭ મો પ્રકાર ગણાવતાં ૨૮ લક્ષિ અને આઠ પ્રભાવકોનાં (ગુણો) એમ ઉલ્લેખ છે.

વ્યાકરણ—સંસ્કૃત ભાષાનાં વ્યાકરણોમાં ‘અનુ’ અને ‘ઉપ’ એ ઉપસર્ગના અર્થને અનુલક્ષીને સૂત્રો રચાયાં છે. દા. ત. સિદ્ધહિમચન્દ્ર (અ. ૨, પા. ૨) તું નિમ્નલિખિત સૂત્ર:—

“ઉત્કૃષ્ટેન્નુપેન”

આનાં ઉદાહરણ તરીકે નીચે મુજબ ઉલ્લેખ આ સૂરિવરે કર્યો છે:—

“અનુ સિદ્ધસેનં કવચઃ અનુ મહાવાદિનં તાર્કિકાઃ ઉપ યમાસ્વાતિ સંયદ્ધીતારઃ”

આનો અર્થ એ છે કે—કવિઓમાં સિદ્ધસેન (દિવાકર), તાર્કિકામાં મલ્લવાદી અને સંયદ્ધકારોમાં ઉમાસ્વાતિ શ્રેષ્ઠ છે.

આમ જેમ આ વ્યાકરણ ઉત્કૃષ્ટ વ્યક્તિઓનાં ઉદાહરણો રજૂ કરે છે તેમ આ વ્યાકરણની પૂર્વે રચાયેલાં તેમજ એના પછી ચોળાયેલાં જૈન વ્યાકરણોમાં પણ આવી હકીકત હોવા સંભવ છે, પરંતુ એ બધાં વ્યાકરણો મને અહીં મળે તેમ નથી. આથી થોડાં જ હું અહીં વિચારું છું.

આગ્રગોદ્ધારકે સિદ્ધહિમચન્દ્રને અનુલક્ષીને સિદ્ધપ્રભા રચી છે, એમાં પૃ. ૫૨ માં એમણે નીચે મુજબ વિધાન કયું છે:—

“અનુ યશોવિજયં તાર્કિકાઃ, ઉપ દેમચન્દ્રં વૈયાકરણાઃ”

અર્થાત્ યશોવિજયગણિઃએ પ્રકૃષ્ટ તાર્કિક છે અને હેમચન્દ્ર એ સર્વોપરી વૈયાકરણી છે.

પૂજ્યપાદ ભીર્ દેવનાંદિએ જૈનેન્દ્ર વ્યાકરણ રચ્યું છે. એમાંથી અહીં નીચે મુજબનાં સૂત્ર નોંધવા લાયક જણાય છે:—

“વેત્તે: સિદ્ધસેનસ્ય” —પ.૧,૭

“ચતુષ્ઠયં સમન્તભદ્રસ્ય” —પ.૪,૧૪૦

પહેલા સૂત્રમાં સિદ્ધસેનનું—હાત્રિશિકાદિના ૧ પ્રણેતાનું અને બીજામાં સમન્તભદ્રનું—આસમીમાંસાના કર્તાનું સ્વસંમત જૈન આચાર્યોમાં વિશિષ્ટ સ્થાન દર્શાવાયું છે.

આ તો પૂર્વાચાર્યોની વાત થઈ એટલે હવે આપણે આપણા સમયના વિચાર કરીશું. આ કાર્યને સર્વોર્થે હું પહેાંચી વળું તેમ નથી એટલે કાળની અપેક્ષાએ છેલ્લાં પચાસેક વર્ષો અને ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ જૈન શ્વેતાંચર સમાજ (મુખ્યતઃ મૂર્તિપૂજક યાને મંદિર-માર્ગી)ની કેટલીક વ્યક્તિ પૂરતો આ લેખને હું મર્યાદિત કરું છું. પ્રાચીન સમયના ત્રિદેહીઓ વિષે અભિપ્રાય રજૂ કરવાનું કાર્ય જેટલું સુગમ છે એટલું આ નથી, કેમકે આમાં પૂર્વગ્રહ વગેરેને કારણરૂપ કોષ્ટ ગણે તેમજ મારો આશય પણ કોષ્ટની અવગણના અને હેલના ન કરવાનો હોવા છતાં એને વિકૃત રૂપે સમજે. આવી પરિસ્થિતિમાં પણ હું આ કાર્ય હાથ ધરું છું, તેનું કારણ એ છે કે-જૈન સમાજે કયા કયા ક્ષેત્રમાં કેટલું પાણી ખતાવ્યું છે અને કયાં કયાં એણે હજી ગણનાપાત્ર કાર્ય કયું નથી તેનો આપણને પૂરપૂરો ખ્યાલ આવે તેથી એને પહેાંચી વળવા માટે સખળ પ્રયાસ કરાય અને એની સિદ્ધિ થતાં “જૈન જયતિ શાસનમ્” ની નિઃસંકાયપણે એમેર ઉદ્દેષણ કરાય.

હવે હું વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓની તેમની નોંધપાત્ર સિદ્ધિના ઉદ્દેશપૂર્વક નોંધ લઉં છું અને તેમાંથી શ્રમણ વર્ગથી—વિદેહી મુનિવરોથી હું શરૂઆત કરું છું:—

૧ આ.મારાગજ (પંનજકેસરી)	પાશ્ચાત્ય પ્રદેશમાં જૈન જયેતિ પ્રકટાવનાર
૨ મોહનલાલજી	વચનસિદ્ધિ માટે વિખ્યાત
૩ વિજયધર્મસૂરિ	યુરોપીય વિદ્વાનોના માર્ગદર્શક અને સહાયક
૪ વિજયનેમિસૂરિ	જૈન જયતા સુકાની, તીર્થોદ્ધારક, જૈન ન્યાયના પયલિયક
૫ આનંદસાગરસૂરિ	આગમોના અનન્ય અભ્યાસી, અનેક ગ્રન્થોના સંપાદક, આગમ-મંદિરોના ઉપદેશક, શાસનના મહાસુભટ.
૬ મંગળવિજયજી (ન્યાયતીર્થ)	ગીર્વાણ ગિરાના આરાધક
૧ વિજયસિદ્ધિસૂરિ	રથવિર
૨ વિજયદર્શનસૂરિ	ન્યાયશાસ્ત્રના વિવરણકાર

૧ આમ કહેવાનું કારણ એ છે કે-પૂજ્યપાદ તત્ત્વાર્થસૂત્ર (અ. ૭, સૂ. ૧૩)ની ટીકા સર્વાર્થસિદ્ધિમાં ત્રીજી હાત્રિશિકાનું તેરમું પદ જોવાય છે.

અંક ૧૨ મો]	ઉત્કૃષ્ટતાનાં ઉદાહરણો.	૨૬૭
૩ વિજયવલ્લભસૂરિ	વિદ્યાલયના પ્રાણુદાતા	
૪ વિજયોદયસૂરિ	દ્રવ્યભુતયોગ અને શિષ્યમાં નિષ્ણુતા	
૫ વિજયપ્રેમસૂરિ	કર્મગ્રંથાદિના પ્રકૃષ્ટ જ્ઞાતા	
૬ વિજયેન્દ્રસૂરિ	ઇતિહાસના ચવેષક	
૭ વિજયલક્ષ્મિસૂરિ	પ્રાસંગિક પદ્યોના પ્રણેતા	
૮ વિજયલાવણ્યસૂરિ	વ્યાકરણ-વિશારદ	
૯ વિજયરામચન્દ્રસૂરિ	પ્રખર વક્તા	
૧૦ ન્યાયવિજય (ન્યાયતીર્થ)	ક્રાંતિકારી સંસ્કૃતાદિ કૃતિના સર્જક	
૧૧ પુણ્યવિજય	ભંડારોના નિરીક્ષક ને વ્યવસ્થાપક	
૧૨ જીવવિજય	બૌદ્ધદર્શનમાં કુશળ	
૧ મોહનલાલ દ. દેસાઈ	જૈન ગુર્જર સાહિત્યના પ્રદર્શક	
૨ કુંવરજી આણંદજી	સાહિત્યોત્થાનના સૂત્રધાર	
૩ જોતીચંદ ગિ. કાપડિયા	અંગ્રેજી સૂક્તોના ભાષ્યકાર	
૧ જિનવિજય	ઐતિહાસિક ને સાંસ્કૃતિક સાહિત્યના પર્યેષક	
૨ સુખલાલ (સંઘવી)	ભારતીય દર્શનોમાં પ્રાણ	
૩ યેચરદાસ	પાછળ સાહિત્યમાં પ્રવીણ	
૪ લાલચન્દ્ર	આલોચક	

આ પ્રમાણે વિદ્વાનો જે વ્યક્તિના એક યા બીજી રીતે વિશિષ્ટ પરિચયમાં આવ્યા હોય તેમને વિષે શુદ્ધભાવે અભિપ્રાય દર્શાવશે તો આ વિષય ઉપર વિશેષ પ્રકાશ પડશે.

આપે ન વાંચ્યું હોય તો અવશ્ય વાંચશો

શ્રી સીમંધર શોભા તરંગ

પ્રાચીન રાસનો સુંદર નમૂનો, ભાવવાહી કાવ્ય-
શૈલી અને કામગજેન્દ્રકુમારનું અમત્કારિક ચરિત્ર

દાણા વિદ્વાનોના આ પુસ્તક સંબંધી ઉચ્ચ અભિપ્રાયો મળ્યા છે

પાકું બાઈઈઈમ, પૃષ્ઠ ૩૨૦ મૂલ્ય રૂ. બે

લખો-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

વ્યવહાર કૌશલ્ય

(૩૦૮)

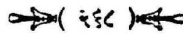
માણસ જાતનું સુખ મોટાં કામો કરવાથી થતું નથી અથવા એવું ભાગ્યે જ અને છે પણ રોજબરોજના કામકાજના નાનાં કામોથી થાય છે.

માણસોનાં કામો એ પ્રકારનાં હોય છે. નાનાં અને મોટાં. મોટાં કામો દેખાવમાં સુંદર લાગે છે, તે પર ભાષણ થાય છે, ફેટલીક વાર છાપામાં પણ તે માટે રિપોર્ટ આવે છે, માનપત્ર મળે છે અને તેના ઉપર નુકતેચીની થાય છે. પણ નાના કામો તો દરરોજ થયા કરે છે, તે પર કાંઈ માનપત્રનાં મેળાવડાં થતાં નથી, કે તેને માટે લોકો ભાષણ આપતા નથી. દુનિયાનાં કાર્યો તપાસીએ તો ધણુંખરું તેનો સરવાળો નાના કામોનો જ હોય છે. ધણી વાર ખેડૂત શું કરે છે તે સુતાર ગણતો પણ હોતો નથી, પણ આવાં આવાં નાનાં કામોનો સરવાળો ૯૯ ટકા થાય છે અને તેવાં કામો મનુષ્યની સુખ-સગવડમાં વધારો કરનારા થાય છે. તમે જોશો તો માલુસ પડશે. આપણાં ધણીખરાં કામો આ વર્ગમાં જ આવે છે અને આપણે ગમે તે માનતાં હોઈએ તો પણ આપણા સુખ-સગવડમાં એવાં ચાલુ કામો જ મદદ કરે છે. એક નહેર ખાંધવી કે એક જ્વાલામુખીની ગરમીને સંકારવી એ ઇચ્છવાયોગ્ય કામ હોવા છતાં એ કાંઈ એકાદ વખત બની આવે તેવું કામ છે. એટલે મોટાં કામોના ધખારો રાખવાને બદલે નાનાં કામને પકડી લેવામાં આવે તો તેમાં કાંઈ ખોટું નથી, પણ વાત એ છે કે નાનાં કામ પણ સંપૂર્ણપણે કરવું જોઈએ. એમાં કામની નાનપ અને મોટપ ઉપર ભાર મૂકવામાં આવતો નથી, પણ કામ બરાબર થતું જોઈએ એ પર કામનો મદાર રહે છે. એવાં મોટાં કામ તો એક યુગમાં એકાદ થાય તેને ગણવાનાં નથી, પણ મનુષ્ય સુખ માટે તે નકામાં છે અથવા કંઈ ગણતરીમાં નથી, મનુષ્ય સુખ તો મોટે ભાગે ચાલુ કામ પર આધાર રાખે છે. એક સુતારનો વાંસલો કે દરજીની સોય જે કામ બજાવે છે તેની પાસે ઇજનેરનું મોટું ચક્કર નકામું છે અને એ સર્વમાં પ્રમાણનું ધ્યાન રાખવાનું હોય છે. કામ મોટું હોય તો ભલે એ સુખનો વધારો કરે, પણ એવાં મોટાં કામ સરવાળે ફેટલાં થાય ? અને નાનાં કામો તો દરરોજ થયાં જ કરે છે અને બધાં નાનાં કામોનો સરવાળો ૯૯ ટકા થાય છે એટલે મનુષ્ય સુખ પણ નાનાં કામ ઉપર જ આધાર રાખે છે, એની ઉપેક્ષા કરવા યોગ્ય નથી, સરવાળે એવું વળતર પણ વધે તેમ છે, અને તેટલા માટે મોટા કામ મેળાવવાની આતુરતા કુશળ માણસ કદી ન રાખે કારણ કે એ સમજે છે કે અંતે કામનો સરવાળો તો નાના કામોના વધવાનો છે અને મનુષ્યજાતિ તો આ સામાન્ય પ્રકારના પ્રાણીઓની બનેલી છે. એટલે એ સુખ્યત્વે કરીને ચાલુ નાનાં કાર્યો પર જ મનુષ્યસુખની ગણતરી કરે અને મોટાં કામ મોટા માણસો માટે જુદા જાળવી રાખે. એમાં એની સૂક્ષ્મ ગણતરી જ એને મદદ કરે. એ કામની નાનપ કે મોટાઈ ન જુએ, પરિણામ જુએ એમાં એની કુશળતા છે.

૨૧૦ મૌહિક

Human happiness is produced not so much by great pieces of fortune that seldom happen as by little advantages that happen every day.

Benjamin Franklin.

પુસ્તકોની પહોંચ

શ્રી જિન-ચંદ્ર-કાન્ત-પ્રભ-વિનયગુણમાળા—સંપાદક મુનિમહારાજશ્રી ચંદ્રકાન્ત-સાગરજી મહારાજ તથા મુનિમહારાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ૦ કાઠિન સોળપેજ ૫૨૫ પૃષ્ઠના આ દળદાર પુસ્તકમાં ઘણો જ ઉપયોગી સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. પ્રાચીન સ્તવનો, ચૈત્યવંદનો, સ્તુતિઓ, છંદો, સન્ન્યાયો, આધ્યાત્મિક પદો ઉપરાંત પૌષધવિધિ, સામાયિક વિધિ વગેરે આવશ્યકીય વિધિઓ અને છેલ્લે છેલ્લે ખાસ જાણવાલાયક વસ્તુઓ વિગેરે વિભાગો દાખલ કરીને આ પુસ્તકને દરેક રીતે ઉપયોગી થઈ શકે તેવું બનાવવામાં આવ્યું છે. સંપાદક અને મુનિરાજશ્રીનો પ્રયાસ પ્રશંસાપાત્ર તેમજ અનુમોદનીય છે. ફક્ત પ્રાચીન પૂર્વ પુરુષોની કૃતિઓનો જ સંગ્રહ કરવાની આ પદ્ધતિ વખાણવા યોગ્ય છે. મૂલ્ય રૂ. અઢી

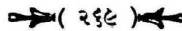
દેશનાચિંતામણી—ભાગ ત્રીજો, ચોથો અને પાંચમો. સ્વોપદા રૂપણથી સંહિત. કર્તા-પૂ. આચાર્યમહારાજશ્રી વિજયપદ્મસૂરિજીમહારાજ. આર્થિક સહાયક શેઠ જ્ઞેશંગભાઈ કાલીદાસ શેરદલાલ-અમદાવાદ. પ્રકાશક-શ્રી જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સંઘા-અમદાવાદ. કાઠિન આઠપેજ પૃષ્ઠ ૬૦૦ પાકું હોલ કલોથ બાઈડીંગ. આર્થિક સહાયકને લખવાથી બેટ મળી શકશે.

આ દળદાર ગ્રંથમાં પૂ. આચાર્યમહારાજે દરેક ભાગમાં અનુક્રમે શ્રી સંભવનાથ, શ્રી અભિનંદનસ્વામી અને શ્રી સુમતિનાથ એ ત્રણે તીર્થંકર પરમાત્માનું જીવનચરિત્ર અને તેમનો હૃદયંગમ ઉપદેશ સારી રીતે પદ્યમાં અને તેના રૂપણમાં વણી દીધો છે. એકંદરે આચાર્યમહારાજશ્રીનો આવો પ્રયાસ પ્રશંસનીય છે. પ્રસંગે પ્રસંગે અનુરૂપ કથાનકો આપી ગ્રંથની રસિકતા જાળવી રાખી છે. મુમુક્ષોએ ખાસ કરીને આ ગ્રંથ વાંચવા યોગ્ય છે.

પ્રેમગીતા—મૂળ કર્તા પૂ. યોગનિષ્ઠ આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિશ્વરજી મહારાજ, તેના પર વિવરણકાર પૂ. આ. શ્રી ઋદ્ધિસાગરસૂરિજી મહારાજ. પ્રકાશક શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિ જૈન જ્ઞાનમેદિર-વિજયપુર. મૂલ્ય રૂ. ચાર. કાઠિન આઠપેજ સાષ્ટઝના રૂબ પૃષ્ઠના આ ગ્રંથમાં વિદ્વાન કર્તા આચાર્યમહારાજે પ્રેમ અને પ્રેમનું શુદ્ધ સ્વરૂપ, પ્રેમનાં ફળ અને પ્રેમ તેમજ ધર્મની એકતા વિગેરે વિષયો સુંદર રીતે દર્શાવ્યા છે. તે તે પ્રસંગો પર આ. શ્રી ઋદ્ધિ-સાગરસૂરિજીએ સરલ અને રોચક ભાષામાં વિવેચન કરેલ છે. પ્રયાસ સારો છે. આ ગ્રંથ મુનિરાજશ્રી જીવનવિજયજી તરફથી સંભાને બેટ તરીકે મળેલ છે.

જિનવાણી—મૂળ બંગાળી ભાષામાં ડૉ. હરિસત્ય બટ્ટાચાર્યે આ પુસ્તક લખેલ તેનો ગુજરાતી અનુવાદ શ્રી સુશીલે કરેલ. ત્યારબાદ આ હિંદી અનુવાદનો ગ્રંથ શ્રી ચારિત્ર-સ્મારક-ગ્રંથમાળાના ઓગણપચાસમા મૌકિક તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. કાઠિન સોળપેજ આશરે ત્રણસો પાનાના આ ગ્રંથનું મૂલ્ય રૂ. અઢી. પ્રાપ્તિસ્થાન-ચંદુલાલ લખુભાઈ પરીખ. નાગજી ભુધરની પોળ અમદાવાદ.

આ ગ્રંથમાં જૈન ધર્મની વાસ્તવિકતા, પ્રાચીનતા અને જૈન સિદ્ધાંતોની શ્રેષ્ઠતા,

૨૭૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આસી]

જૈનોની ઇશ્વર સંબંધી માન્યતા વિગેરે અનેક વિષયોનું સુંદર પૃથકકરણ કરવામાં આવેલ છે. ભૂમિકા-નિર્દેશન પંડિત મુખવાલજીએ વિદ્વાતાબરી ભાષામાં લખી ગ્રંથની ઉપયોગિતામાં વધારો કર્યો છે. ગુજરાતી ન વાંચી-શકે તેવા હિંદીભાષામાં માટે આ ગ્રંથનું હિંદી ભાષામાં અવતરણ કરવામાં આવ્યું છે. એકંદરે આ પ્રયાસ પ્રશંસનીય છે.

ધર્મખિન્દુ—મૂળ કર્તા આચાર્ય ભગવંત શ્રી હરિભદ્રસૂરિજીના મૂળ શ્લોકો આપી તેના હિંદી ભાષામાં સ્પષ્ટાર્થ જણાવવામાં આવ્યો છે, જે હિંદીભાષા જાણનારા બંધુઓ માટે અતિ ઉપયોગી છે. કાઉન સોળ પેજ આશરે પાંચસો પૃથ્થના આ ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૩૦. પ્રાપ્તિસ્થાન ઉપર પ્રમાણે.

આ પુસ્તકમાં વિદ્વાનકર્તા આચાર્ય મહારાજે ધર્મનું સ્વરૂપ વિવિધ રીતે સમજાવ્યું છે. અભ્યાસક્રમમાં લખાવ કરવા જેવું પુસ્તક છે. ઉપોદ્ધાતમાં મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી- (ત્રિપુટી)એ કર્તા મહાપુરુષનો સારી રીતે પરિચય કરાવ્યો છે. ગૃહસ્થધર્મનું યથાર્થ રહસ્ય સમજવાની ઇચ્છા રાખનારે આ ગ્રંથ અવશ્ય વાંચવા યોગ્ય છે.

શ્રી શ્રીધરચરિત્ર મહાકાવ્ય—મૂળ કર્તા આચાર્યશ્રી માણિકપસુંદરસૂરિ. દુર્ગપદ નામની સ્વોપદા ટીકા છે, જેથી ગ્રંથનો આશય સમજવામાં સરલતા રહે છે. સંપાદક મુનિરાજશ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ. ચરિત્ર સ્મારક ગ્રંથમાળાનો આ અડતાલીસમો મણકો છે. પ્રાપ્તિસ્થાન ઉપર પ્રમાણે. મૂલ્ય રૂ. સાડાચાર પૃ. આશરે ૨૦૦ ડેમી સાઇઝ.

શ્રમણ ભગવાન મહાવીર—કાઉન સોળ પેજ આશરે ૧૭૫) પૃથ્થના આ ગ્રંથમાં વિદ્વાન લેખક શ્રી શાંતિલાલ ના. શાહે ભગવંત મહાવીરના જીવન-આલેખનમાં સારો પ્રયાસ કર્યો છે. વચ્ચે વચ્ચે પ્રસંગને અનુરૂપ ચિત્રો આપી ગ્રંથની શૈલીમાં વધારો કર્યો છે. પ્રકાશક શ્રી લક્ષ્મી પુસ્તક બંડાર-અમદાવાદ. મૂલ્ય રૂપિયા સવા. પ્રયાસ સારો છે.

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર અને વચનામૃતો તેમજ વ્યક્તિ અને સમાજ—આ ગ્રંથ ગોધા જૈન સીરીઝના ત્રીજા મણકા તરીકે પ્રસિદ્ધ થયો છે. લેખક શ્રી ન્યાલચંદ લક્ષ્મીચંદ વડીલે, નવકાર મહામંત્ર પર જે નિર્બંધ લખેલ તે આ ગ્રંથમાં પ્રકાશિત કરેલ છે. સાથેસાથ પોતાનો લખેલ વ્યક્તિ અને સમાજ નામનો લેખ તેમજ સંગ્રહિત વચનામૃતો આપી ગ્રંથની ઉપયોગિતામાં વધારો કરેલ છે. નવકાર મંત્રના નિર્બંધ સંબંધી લેખકે સારો પ્રયાસ કરીને વિષયને સારી રીતે જણ્યો છે. લેખકનું કાર્ય અનુમોદનીય છે. મૂલ્ય રૂ. એક. પ્રાપ્તિસ્થાન ૪૨૦ માણિકવાડી—ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[સં. ૨૦૦૮ : : પુ. ૬૮ અં.]

કાતિકથી આસો સુધીની

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા

૧. પદ્ય વિભાગ

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	વીર-માર્ગ	(મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી)	૧
૨	“ જૈન ધર્મ ” પ્રકાશ ”ની દીવાળી	(શ્રી આલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ ”)	૨
૩	અભિનંદનાત્મક “ પ્રકાશ ” ની ભાવોર્મિ	(શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ શાહ ‘સાહિત્યપ્રેમી’)	૪
૪	અયોગ-ચવચ્છેદદ્વારિણિકા		
	પદ્ય-ગવાનુરાદ	(પંચાસશ્રી ધુરંધરવિજયજી)	૧૦
	”	”	૫૪
	”	”	૮૬
	”	”	૧૩૪
૫	શ્રી કર્હેટક પાર્શ્વનાથ સ્તોત્રમ્	(સંપા. મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી)	૨૫
૬	પ્રવાસ ક્યારે પડે? યશે?	(શ્રી આલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ ”)	૨૬
૭	વિરદિણી	(શ્રી પન્નાલાલ જ. મસાલીયા)	૩૫
૮	વંદના	(રાજમલ ભંડારી)	૫૧
૯	શ્રી આનંદધનજીકૃત સંજગ્રાપ	(સંપા. મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી)	૫૨
૧૦	શ્રી સિદ્ધાચળ તીર્થનું સ્તવન	(મુનિશ્રી રુચકવિજયજી)	૫૩
૧૧	જિન ગુણ ગાવોને	(શ્રી પન્નાલાલ જ. મસાલીયા)	૫૬
૧૨	મરુદેવી-મોહવિલસિત	(શ્રી આલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ ”)	૮૩
૧૩	વીરમંગલ ગીત	(શ્રી આલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ ”)	૧૦૭
૧૪	વીરવન્દન	(શ્રી રાજમલ ભંડારી)	૧૦૮

➡ (૨૭૧) ➡

રૂબરૂ	શ્રી ઐન ધર્મ પ્રકાશ.	[આસો]
૧૫ શ્રી મહાવીર જિન રતવન	(મુનિરાજશ્રી રુચકવિજયજી)	૧૧૦
૧૬ સંયમ	(મુનિશ્રી ભાસ્કરવિજયજી)	૧૩૧
૧૭ ભો લક્ષ્મી !	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૧૩૨
૧૮ પ્રભાવના અને ભાવના	(સં'પા. હેમચંદ્ર ન્યાલયંદ વોરા)	૧૩૩
૧૯ સુપાર્શ્વજિન રતવન	(મુનિશ્રી રુચકવિજયજી)	૧૫૫
૨૦ ઉદ્યારત-ભોધ	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૧૫૬
૨૧ સહજ-સમાધિ	(શ્રી મગનલાલ મોતીયંદ શ્રાહ 'સાહિત્યપ્રેમી')	૧૫૭
૨૨ શ્રી ઋષભદેવ રતવન	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૧૭૬
૨૩ શ્રી જીવરાજ-પ્રશસ્તિ	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૨૦૩
૨૪ જીવરાજ-શ્રદ્ધાંજલિ	(શ્રી રાજમલ ભંડારી)	૨૦૪
૨૫ ક્ષમાપના	(મુનિરાજશ્રી જિતેન્દ્રવિજયજી)	૨૨૭
૨૬ મને લાગે છે	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૨૨૮
૨૭ આત્મચિન્તન	(શ્રી રાજમલ ભંડારી)	૨૨૮
૨૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન રતવન	(મુનિરાજશ્રી રુચકવિજયજી)	૨૫૧
૨૯ શ્રી નવપદ-ભક્તિસુધા	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૨૫૨
૩૦ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ રતવન	(મુનિરાજશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી)	૨૫૩

૨. મધ વિભાગ

૧ બ્યતીત વર્ષ અને નૂતન વર્ષ	(શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દેશી)	૬
૨ વિચારકણ્ઠિકા: ૩	(મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી)	૧૨
૩	”	૬૫
૩ પરમાત્માની દીવાળી	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૧૪
૪ સાહિત્યવાદીનાં કુસુમો: ક્ષપકચ્છુની		
મુસાફર: ૪	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકરી)	૧૭
૫ સમાધિ-સોપાન	(સં' શ્રી વલ્લભદાસ નેજીશીભાઈ)	૨૨, ૩૩
૬ ચિંતન	(મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી)	૨૭
૭ સ્વાતિ-ખિન્દુ	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકરી)	૨૮, ૭૧
૮ મહોપાધ્યાય શ્રી ધર્મસાગરજી ગણિની		
જીવનરેખા	(હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૩૬, ૬૧, ૬૪
૯ ધ્યાનની મૌલિકતા	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૫૭
૧૦ શું એ હાર ટોડલો ગળી ગયો ?	(શ્રી મગનલાલ મોતીયંદ શ્રાહ 'સાહિત્યપ્રેમી')	
સતી દમયંતીની જીવનપ્રસંગ: ૭, ૮, ૯,		૬૬, ૧૬૬, ૨૪૨

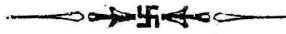
અંકે ૧૨ મો]	વાર્ષિક અનુક્રમણિકા	૨૭૩
૧૧ પશુસેવાની પ્રથમ ભૂમિકા	(ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા)	૭૬, ૯૭, ૧૭૩, ૨૭૮
૧૨ જૈન યોગિરાજ જ્ઞાનંદજી કે		
દો મહત્ત્વપૂર્ણ ઉલ્લેખ	(અગરચંદ્ર નાહટા)	૮૦
૧૩ માછીનો નિયમ	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તી)	૮૯, ૧૪૦
૧૪ યોગિરાજ જ્ઞાનંદજી	(શ્રી રાજપાલ મગનલાલ વહોરા)	૧૦૦
૧૫ વણિકની ચોરાશી જાતિઓ	(સં. મોહનલાલ ગિરધરલાલ ભોજક)	૧૦૨
૧૬ સંસ્કૃતિનો અર્થ	(શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી)	૧૦૬
૧૭ શ્રી સિદ્ધચંદ્રનોદાર	(પં. શ્રી ધુરન્ધરવિજયજી)	૧૧૧
૧૮ શ્રી મહાવીર જીવન:-૨૨૬૫ વિવેચન	(શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ “સાહિત્યપ્રેમી”)	૧૧૪
૧૯ ચમત્કારમય મહાવીર જીવન	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”)	૧૨૦
૨૦ ભગવંત મહાવીરની જાતના	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તી)	૧૨૩
૨૧ વીર રમરથ અને આપણું કર્તવ્ય	(શ્રી મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી)	૧૨૬
૨૨ તડ	(શ્રી કાંતિલાલ જગજીવન દોશી)	૧૨૮
૨૩ જ્ઞાનંદીકૃતિ	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”)	૧૩૭
૨૪ ધાર્મિક તપશ્ચર્યા: અક્ષયપૂત્રીયા	(શ્રી મોહનલાલ મોતીચંદ શાહ સાહિત્યપ્રેમી)	૧૪૪
૨૫ ગુજરાતી પદ્યાત્મક દાર્શનિક કૃતિઓ	(શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૧૪૭
૨૬ વૃદ્ધત્વમીમાંસા	(શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી)	૧૫૮
૨૭ મનોભૂમિકાનાં આદિભનો	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”)	૧૬૩
૨૮ બ્યવહાર-કૌશલ્ય: ૨ (૩૦૩-૩૦૪)	(૨૧૦ મૌકિક)	૧૭૧
” ” ૨ (૩૦૫-૩૦૬)	(”)	૧૮૬
” ” ૧ (૩૦૭)	(”)	૨૫૦
” ” ૧ (૩૦૮)	(”)	૨૬૮
૨૯ ધર્મનું ધ્યેય: જીવનની સર્વાંગી શુદ્ધિ	(શ્રી અમૃતલાલ કાલીદાસ દોશી)	૧૭૯
૩૦ ઐક્યની ભૂમિકા ઊભી કરો	(શ્રી ખીમજી માંડજી ભુજપુરિયા)	૧૮૨
૩૧ કોન્ફરેન્સના ઓગણીસમા અધિવેશનના ઇરાવો		૧૮૫
૩૨ સ્વર્ગસ્થ મુરબ્બીશ્રી જીવરાજભાઈ	(શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ)	૨૦૫
૩૩ યાત્રાપાસક, તત્ત્વચિંતક ૨૧. શ્રી જીવરાજભાઈ	(શ્રી ચતુર્ભુજ જ્યેષ્ઠ શાહ)	૨૦૭
૩૪ “ પ્રકાશ ”ને પ્રકાશિત કરનાર તારક અસ્ત થયો	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તી)	૨૧૧
૩૫ શ્રીમાન જીવરાજભાઈ	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”)	૨૧૨
૩૬ સ્વર્ગસ્થ શ્રી જીવરાજભાઈનો અક્ષરદેહ	(શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ શાહ “સાહિત્યપ્રેમી”)	૨૧૪
૩૭ સૌજન્યમૂર્તિ જીવરાજભાઈ	(ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા)	૨૧૮

૨૭૪	શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.	[આસો]
૩૮ સ્વર્ગસ્થ શ્રી જીવરાજભાઈ	(શ્રી રાજપાળ મગનલાલ વહોરા)	૨૨૦
૩૯ સ્વ. શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી	(શ્રી પરમાનંદ કુંવરજી કાપડિયા)	૨૨૧
૪૦ સ્વ. શ્રી જીવરાજભાઈ	(“ જૈન ”)	૨૨૨
૪૧ અકારણ કર્મબંધન	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૨૨૬
૪૨ ગૃહલક્ષ્મી—ધર્મશિક્ષા	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તરી)	૨૩૨, ૨૫૭
૪૩ પુણ્ય-પાપનો વિશ્વાસ	(મુનિશ્રી રુચકવિજયજી)	૨૩૭
૪૪ ભેદ-ગ્નાન	(શ્રી વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ)	૨૪૭
૪૫ અતુકપા	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૨૫૪
૪૬ પરમાત્મ દર્શનની કલા	(શ્રી વસંતલાલ કાંતિલાલ B. A.)	૨૬૧
૪૭ ઉત્કૃષ્ટતાનાં ઉદાહરણો	(શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૨૬૨

૩. પ્રકીર્ણ

૧ સભાસમાચાર	કા. ટા. પે. ૩
૨ સભાની કાર્યવાહીનો આઠ વર્ષનો સંક્ષિપ્ત રિપોર્ટ	૪૧
૩ ભાવનગર પાંજરાપોળનો ફાળો	માગશરનો અંક
૪ પ્રકીર્ણ	,, ,, પે. ૩, ૧૫૩
૫ પ્રતિક્રમણસૂત્ર-પ્રભોધ ટીકા અવલોકન	૧૦૩
૬ પુસ્તકોની પહોંચ	૧૦૬, ૨૦૧, ૨૧૬
૭ છોતેરમા વર્ષની શુભેચ્છાઓ	૧૨૬
૮ શેઠશ્રી કર્તુરભાઈના મનનીય વિચારો	૧૭૮
૯ શ્રી જીવરાજભાઈને નિવાપાંજલિઓ	૨૨૩
૧૦ સ્વ. શ્રી મણિલાલ મોકમચંદ શાહ	૨૪૬
૧૧ વાર્ષિક અતુકમણિકા	૨૭૧

પેટા વિષય ગણતી કુલ લેખ. ૧૦૭

Reg. No. B. 156

શ્રી નવપદ્મની પૂજા

પંન્યાસશ્રી પદ્માવળ્યજી મહારાજકૃત શ્રી નવપદ્મની પૂજા-અર્થસહિત. સ્વર્ગસ્થ શ્રી કુંવરજીભાઈએ તૈયાર કરેલ અર્થની સાથે આ પૂજા બહુવાચથી પૂજનો સાચો ભાવ સમજવામાં વિશેષ સરલતા થાય છે. સાથે પં. શ્રી રૂપવિજયજીકૃત પંચજ્ઞાનની પૂજા પણ અર્થ સાથે આપવામાં આવી છે. અઠવાસી પૈજની આ પુસ્તકાલું મૂલ્ય માત્ર ચાર આના, પોસ્ટેજ અલગ. લખો : શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

શારદાપૂજનવિધિ

જૈનવિધિ પ્રમાણે વહીપૂજન કરવા માટે શારદાપૂજનવિધિ અવશ્ય મગાવો. આ પુસ્તકમાં સરસ્વતી દેવીના સ્તોત્રો અર્થ સાથે આપવામાં આવ્યા છે. તેમજ અષ્ટપ્રકારી પૂજની રીત અને વહીપૂજન કરવાની પદ્ધતિ દર્શાવી, માંગલિક પણ આપવામાં આવ્યું છે. મૂલ્ય માત્ર એક આના. લખો : શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

તાજેતરમાં જ બહાર પડ્યું છે

પ્રજ્ઞાવબોધ મોક્ષમાળા

ટર્ટા. ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા M. B. B. S.

મુશુક્લ્યોને માટે આ પુસ્તક સારું માર્ગદર્શક છે એક સો શિક્ષાપાઠો આપી તેમાં વિવિધ વિષયો તેમ જ ગુણોનું સુંદર આલેખન કર્યું છે. છેલ્લે હિતાર્થે પ્રશ્નોત્તરો આપી સામાન્ય વાચક પણ સમજી શકે તેવી શૈલીએ નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. વાંચવા યોગ્ય છે. કાઉન સોળ પેજ ૪૦૦ પૃષ્ઠ, પાંડું હોલ ક્લૌથ બાઇન્ડિંગ, મૂલ્ય રૂપિયા અઢી, પોસ્ટેજ ભુકું.

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

જ્ઞાનસાર (ખીજી આવૃત્તિ)

ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયવિરચિત આ અપૂર્વ ગ્રંથ ઘણા વખતથી અપ્રાપ્ય હતો, તે તાજેતરમાં નવીન આવૃત્તિરૂપે પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. ગ્રંથ નામ પ્રમાણે જ્ઞાનામૃતના સારરૂપ છે. ઉપાધ્યાયજીએ પોતાની જ્ઞાનશક્તિના નીચોડરૂપ આ ગ્રંથ રચ્યો છે અને તેથી જ તે સર્વ કોઈની પ્રશંસાને પાત્ર બન્યો છે. અઢી સો લગભગ પૃષ્ઠ છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા બે, પોસ્ટેજ અલગ.

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

મુદ્રક: શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.

ચાતુર્માસમાં વાંચવા યોગ્ય ધાર્મિક પુસ્તકો.

ઉપમિતભવપ્રપંચ કથા ભાગ ૧ (પ્રસ્તાવ ૧-૨-૩)	૩-૦-૦	ભુવનભાનુ કેવળી ચરિત્ર	૦-૮-૦
ઉપમિતભવપ્રપંચ કથા ભાગ ૨ (પ્રસ્તાવ ૪-૫)	૩-૦-૦	યુગાદિ દેશના ભાષાંતર	૦-૧૨-૦
ઉપમિતભવપ્રપંચ કથા ભાગ ૩ (પ્રસ્તાવ ૬-૭-૮)	૩-૮-૦	વ્યવહાર કૌશલ્ય ભાગ ૨ જે	૦-૩-૦
ઉપમિતભવપ્રપંચ કથા ભાગ ૪ (કતાં સિદ્ધિષેનુ જીવનચરિત્ર)	૩-૦-૦	વૈરાગ્યશતક-સવિવેચન સહિત	૧-૪-૦
ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતર ભાગ ૧	૨-૮-૦	" " (નાનું)	૧-૦-૦
ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતર ભાગ ૩	૨-૦-૦	નિહ્નવવાદ	૩-૦-૦
ત્રિષષ્ઠિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર પર્વ ૧-૨ (છઠ્ઠી આવૃત્તિ)	૬-૦-૦	શ્રી તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-સવિવેચન	૩-૦-૦
ત્રિષષ્ઠિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર પર્વ ૩ થી ૬	૩-૪-૦	અખાત્રીજનો મહિમા (કથા)	૦-૧૨-૦
ત્રિષષ્ઠિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૮-૯	૩-૦-૦	જયવિજય (કથા)	૦-૮-૦
શ્રી આનંદધન ચોવીશી-સાર્થ	૧-૧૨-૦	વરદત્ત અને શુશ્ર્મંજરી (કથા)	૦-૮-૦
ભોજપ્રબંધ ભાષાંતર	૧-૮-૦	વિક્રમાદિત્ય (કથા)	૦-૧૦-૦
હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય	૧-૮-૦	શિવભૂતિ	૦-૪-૦
તાર્ત્વિક લેખસંગ્રહ (આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી)	૨-૦-૦	મૌન એકાદશીનો મહિમા	૦-૬-૦
શ્રી કર્પૂરવિજયજી લેખસંગ્રહ ભા. ૮	૧-૧-૦	પોષ દશમીનો પ્રભાવ	૦-૮-૦
દાનધર્મ, પંચાચાર	૧-૦-૦	ભગવાન શ્રી નેમિનાથ અને શ્રીકૃષ્ણ	૨-૦-૦
શ્રાદ્ધદિનકૃત્ય ભાષાંતર	૦-૧૨-૦	સિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ વિસ્તૃત	૨-૮-૦
ઐતિહાસિક પૂર્વજોની ગૌરવગાથા (મો. દી. ચોકસી)	૨-૦-૦	સિદ્ધચક્ર સ્વરૂપદર્શન	૦-૮-૦
નવસ્મરણ (ગુજરાતી)	૦-૧૨-૦	અર્હતપ્રાર્થના	૦-૪-૦
સાદા ને સરલ પ્રશ્નોત્તર ભા. ૨	૦-૫-૦	શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ (હિંદી)	૩-૦-૦
" " ભા. ૩	૦-૫-૦	સૌરભ	૧-૧૨-૦
" " ભા. ૪	૦-૫-૦	શ્રી સીમંધર ચોભાતરંગ	૨-૦-૦
		પાંચ પુષ્પો	૩-૨-૦
		સંપ્રાટ્ વિક્રમાદિત્ય (હિંદી)	૫-૦-૦
		પ્રભાવિક પુરુષો ભાગ ૨ જે	૩-૮-૦
		પ્રભાવિક પુરુષો ભાગ ૩ જે	૩-૮-૦
		જૈન ગુર્જર કવિઓ ભાગ ૧ લો	૨-૦-૦
		જૈન પ્રાચીન સાહિત્ય સંગ્રહ ભા. ૧	૩-૮-૦
		" " ભા. ૨	૩-૮-૦
		જંબૂસ્વામી રાસ	૦-૮-૦